

SVEIKATOS KLAUSIMAI

ŠIRDĮ OPERUOTI AR GYDYTI KONSERVATYVIAI?

DANIELIUS DEGĖSYS, M.D.

Žmonės, turintys arterosklerotinius širdies indų susiaurėjimus, skundžiasi širdies anginos skausmais, kurie kai kuriais atvejais būna gana dideli ir labai varginantys. Cholesterolio telkiniai, susikaupę koronariniuose induose, mažina kraujo pratekėjimą į širdies raumenį, todėl ir atsiranda širdies anginos skausmai. Jeigu širdies raumens pagrindinis kraujo indas staigiai užsikemša, žmogus miršta, bet su mažesniais kraujo indų susiaurėjimais žmogus gyventi gali, nors ir su kankinančiais anginos priepuoliais. Kliūtį, trukdančią kraujo pratekėjimą į širdies raumenį, galima pašalinti dviem būdais, būtent, praplečiant koronarinę arteriją (balioną) turinčiu kateteriu, įvedant jį į susiaurėjusią arteriją ir ją išplečiant, arba operacijos būdu pakeičiant susiaurėjusią arteriją kitu indu, venos segmentu.

Praktika parodė, kad 30-50 proc. pacientų po arterijos praplečimo po šešių mėnesių, skundžiasi lygiai tokiais pat skausmais kaip prieš praplečimą, nes arterijos išplėtimas ilgai nesilaiko. Pakeitus susiaurėjusią arteriją persodintu venos segmentu, geras kraujo tekėjimas į širdies raumenį išsilaiko ilgiau, bet po penkių metų apie 40 proc. persodintų indų vėl tampa arterosklerotiniais, o po 10 metų tokie pakeitimai išsivysto 75 proc. operuotų pacientų. Tokie arterosklerotiniai pakeitimai persodintuose induose išsivysto todėl, kad žmogaus gyvenimo būdas ir valgio pomėgiai po operacijos pasilieka tokie pat, kaip prieš operaciją, todėl arterosklerotiniai pakeitimai kraujo induose nesustoja, bet vystosi toliau.

Statistiniai duomenys rodo, kad chirurginiu būdu gydyti pacientai negyvena ilgiau negu konservatyviai gydyti. Turint galvoje dar galima operaciją mirtingumą, šis gydymo būdas nebūna visiems patrauklus. 1970 m. dr. Ornish, dirbantis Preventive Medicine Research Institute, Kalifornijoje, paskelbė teoriją, kad, norint sumažinti arterosklerotinius širdies arterijų pakeitimus, reikia keisti gyvenimo būdą ir dietą. Jis aiškino, kad be chirurgijos ir nevertant vaistų, o tik nevalgant riebalų ir darant intensyvią mankštą bei meditaciją, galima ne tik sumažinti arterosklerotinių pakeitimų eigą, bet net sumažinti jau esamus pakeitimus induose. Pradžioje jo teorija niekas netikėjo.

Dr. Ornish surinko 48 širdies koronarinių ligom sergančius pacientus, kurie sutiko dalyvauti jo programoje. Po metų jis paskelbė gydymo rezultatus, kurie buvo gana įspūdingi. Iš 22 žmonių, kurių koronarinės arterijos buvo susiaurėjusios, 18-kai susiaurėjimas sumažėjo, tuo tarpu kitoje grupėje, kurie buvo palikti kontrolei, ir gyvenimo būdo bei dietos nekeitė jų arterijų siaurėjimas didėjo. Pirmoje grupėje anginos skausmai sumažėjo, tuo tarpu, antroje grupėje – padidėjo. Taigi dr. Ornish įrodė, kad išėmus riebalus iš maisto ir darant mankštą bei medituojant, galima ne tik sustabdyti arterosklerotinį procesą, bet jau susidariusius induose arterosklerotinius pakeitimus sumažinti.

Dr. Ornish programa yra gana griežta. Laikantis jos, negalima

valgyti riebalų daugiau kaip 10 proc. visų kalorijų kiekio, leidžiama valgyti tik 10 miligramų cholesterolio dienoje. Taip pat leidžiama valgyti riebalų neturintį jogurtą ir pieną bei kiaušinio baltymą ir, žinoma, įvairias daržoves, vaisius ir javinius. Pradžioje, per 12 savaičių programos dalyviai tris kart savaitėje turi susirinkti ir praleisti nuo 2 iki 4 valandų kiekviename susirinkime, kurių metu jie daro „joga“ mankštą ir medituoja. Tie, kurie rūko, turi nustoti rūkė, o tie, kurie geria alkoholį, gali gerti tik dvi uncijas alkoholio dienoje. Be to, programos dalyviai išmoksta gaminti vegetarusius valgius. Dr. Ornish teikia didelę reikšmę meditacijai. Pagal jį, medituojant žmogus atsipalaiduoja nuo nervinės įtampos.

Tokį gyvenimo būdą tęsti visą gyvenimą mažai kas norėtų ir pajėgtų. Todėl American Heart Association propaguoja mažiau griežtą dietą, kuri yra praktiškesnė. Ši dieta leidžia valgyti iki 30 proc. riebalų ir iki 300 miligramų cholesterolio dienoje. Be šios dietos prilaikant, cholesterolis sumažėja tik keliais nuosimčiais. Tuo tarpu visi kardiologai pageidauja, kad, gydant koronarinius širdies indus, cholesterolio telkiniai induose mažėtų, regresuotų. Vien tik dieta, be vaistų to pasiekti yra sunku.

Profesorius Brown, Washington School of Medicine, Seattle, pataria imti vaistus, kaip lovatatin arba colestipol su niacinu. Jis gydė 146 vyrus, turinčius aukštą LDL cholesterolį su ryškiais koronarinių indų pakeitimais. Po dvejų su puse metų juos gydant minėtais vaistais, toje grupėje buvo 73 proc. mažiau širdies atakų negu kitoje grupėje, kuri nebuvo gydoma vaistais. Šis didelis širdies atakų sumažėjimas buvo susijęs su 39 proc. cholesterolio sumažėjimu.

Taigi, vaistais LDL cholesterolį galima sumažinti, bet vaistai yra brangūs ir, imant juos ilgą laiką, susidaro nemažas išlaidos. Be to, jie sukelia neigiamą pašalinį veikimą ir erzina virškinamąjį traktatą. Todėl kai kurie žmonės jų imti negali.

Vyresniems žmonėms, ypač daugiau nei 70 metų amžiaus, cholesterolio kiekis organizme natūraliai mažėja, be to, tokiam amžiui jis kraujo indams nėra toks pavojingas kaip jaunam amžiui. Stenčiantis žmogaus arterijos tampa daugiau atsparios cholesterolio telkiniams, kurie jauno žmogaus arterijas sugadina.

Šiuo metu Kauno infekcinėje ligoninėje tuberkuloze sergančių vaikų skaičius padidėjo iki 27. Čia matome vieną ligoniuoką. Vaikai gydomi Lithuanian Mercy Lift atsiųstais vaistais.

Jezuitų provinciolui iš Vilniaus lankantis Lemonte, Pal. Jurgio Matulaitis misijoje. Iš kairės: prel. Juozas Prunskis, provinciolas kun. Jonas Boruta, misijos klebonas kun. Algirdas Paliokas, SJ ir kun. Leonas Zaremba, SJ, kuris po trumpų kalėdinių atostogų vėl išvažiuoja dirbti Kauno Kunigų seminarijon.

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

POPIEŽIAUS LAIŠKAS PASAULINĖS TAIKOS DIENAI

Popiežius Jonas Paulius II kreipėsi į visas pasaulio moteris, ragindamas jas prievartos ir karo pasaulyje būti „auklėtojoms taikai“. Tačiau taikos kūrimas, kaip pralaidas, nurodo asmeninio moters orumo priartinimą ir skatinimą, tvirtinama gruodžio 9 d. Vatikane paskelbtame popiežiaus laiške, skirtame pirmą Naujųjų metų dieną švenčiamai Pasaulinei taikos dienai.

Bet kokia moterų diskriminacija nepakenčiama, pabrėžia Jonas Paulius II. Moterys turi „pilnutinę teisę aktyviai dalyvauti visose viešose gyvenimo srityse“. Šią teisę ten, kur yra būtina, reikia įtvirtinti ir ginti įstatyminėmis priemonėmis. Tačiau moterų viešoji veikla neturi pažeisti jų nepakeičiamos vaidmens šeimose. Būtent šios moterų indėlis į visuotinę gerovę ir socialinę pažangą pasižymi „tikrai neįkainuojama verte“, pabrėžia Jonas Paulius II.

Savo laiške, pavadintame „Moteris – auklėja taikai“, popiežius drauge ragina visus piliečius, bažnyčias, valstybes ir tarptautines organizacijas naujai įsijungti į kovą prieš prievartą ir joms pastangomis siekti taikos. „Atėjo laikas nuo žodžių pereiti prie darbų“, sakoma 14 puslapių dokumente. Popiežiui kelia nerimą „dramatiškas visokių atmainų prievartos pavienių žmonių ir išstigusių grupių atžvilgiu gausėjimas“, prievartos, kurios aukomis dažniausiai tampa moterys ir vaikai.

„Kalbama apie pasibjaurėtas barbarystės formas, keliančias žmogaus sąžinei didžiausią pasišlyktėjimą“, rašo jis. Visi žmonės pašaukti protestuoti prieš karą ir bet kokius žmogaus teisių pažeidimus, pradedant teise į gyvybę nuo prasiidėjimo akimirksnio. Popiežius ryttingai smerkia tai, kad moterimis neretai piktnaudžiaujama vien kaip „malonu-

mų oobjektams“, o jaunas mergaitės išnaudoja „nešvarus verslas“. Greta sąjungų ir sąjūdžių čia moterims geriausia galėtų padėti pačios moterys.

Auklėjimas taikai, popiežiaus požiūriu, yra „auklėjimo planas, apimantis ir trunkantis visą gyvenimą“. Vaikų auklėjime motinai tenka svarbiausias vaidmuo. Vykdamas šį svarbų ir sudėtingą uždavinį, nė vienos motinos nevalia palikti vienos. Vaikams reikalingas abiejų tėvų buvimas ir rūpestis. Šeima yra „pirmoji ir pagrindinė socialinio elgesio mokykla“ ir drauge pirmoji ir pagrindinė „taikos mokykla“. Jonas Paulius II čia atkreipia dėmesį į dramatiškus padarinius vaikams, jei šeima išgyvena dideles krizes. Paliktas motinas konkrečiai turėtų palaikyti ir žmogiškai socialiai ir ekonomiškai remti kitos šeimos, religinės bendrijos, savanorių grupės, valstybė ir tarptautinės organizacijos.

Toliau popiežius teigiamai įvertina reikšmingus žingsnius, leidžiančius moteriai greta šeimos gyvenimo pasireikšti kultūros, visuomenės, ūkio ir politinės srityse. „Tai buvo sunkus ir sudėtingas kelias, ne visad teisingas, tačiau iš esmės teigiamas kelias, nors ir neužbaigtas dėl daugelio įvairiose pasaulio dalyse esančių kliūčių, trukdančių pripažinti, gerbti ir vertinti ypatingą moters orumą“, rašo popiežius.

(Katalikų bažnyčia Lietuvoje, 1994 m. gruodis)

KAIŠIADORIŲ VYSKUPIJOS CARITAS KONFERENCIJA

Gruodžio 12 d. įvyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Jos dalyvius Kaišiadorių Kristaus Atsimainymo katedroje pasveikins, vyskupas Juozapas Matulaitis ragino ir ateityje teikti kuo daugiau meilės bei pagalbos artimui, ne laukiant už tai atlygio ar padėkos. Per šv. Mišias Kaišiadorių ganytojas kvietė prašyti Dievo palaimos šiame darbe.

Trejų metų veiklos ataskaitą pateikusi vyskupijos Caritas reikalų vedėja Marija Bagdonienė pažymėjo, kad 44 iš 68 vyskupijos parapijų veikia Caritas grupės, vienijančios beveik 500 žmonių. Buvo pagelbėta 475 daugia vaikams šeimoms, daugiau nei 900 invalidų, 335 našlaičiams, 717 vienišų, beveik 1,300 neturtingų žmonių, 32 kaliniams; aplankyti 300 ligonių, vaistais sušelpiti 57 tūkstančiai žmonių. Surengta daug šventinių susitikimų išvykų. Šeimos gyvenimui rengiami

jaunuoliai, mokomi jaunesni tėvai, mokyklose skaitomos paskaitos. Įsteigti arba steigiami senelių namai Kruonyje, Aukštadvaryje, Želvoje, Birštoje, Gelvonyse, nepagydomų ligonių slaugos namai jau veikia Vievėje.

Konferencijos dalyviai išklaušė Lietuvos Caritas Federacijos generalinės direktorės s. Albinos Pajarskaitės pranešimą apie esminius programos ir įstatų pakeitimus, kurie buvo priimti 1994 m. liepos 23-24 d. vykusioje Federacijos suvažiavime. Ji pabrėžė būtinybę katalikiška dvasia aprepti visas žmogaus gyvenimo sritis, pradedant šią veiklą nuo šeimų ir parapijų, ragino glaudžiau bendradarbiauti su Lietuvos Kolpingo draugijos bei Maltos ordino pagalbos tarnybos atstovais, kvietė Caritas narius pirmiausia ugdyti save – žiniomis bei dvasia. A. Pajarskaitė ragino pasiūlyti iš vyskupijų bent po vieną žmogų mokyti į Socialinės rūpybos profesinių studijų centrą prie Vytauto Didžiojo universiteto. Vėliau konferencijos dalyviai, pasidaliję į grupes, rūpinus praktinius klausimus aptarė su Federacijos centro tarnybų vadovais. Konferencijoje dalyvavo ir Federacijos viceprezidentas kun. Robertas Grigas.

Naujajai vyskupijos Caritas organizacijos vedėja trejiems metams konferencijos dalyviai vėl išrinko gyd. Mariją Bagdonienę. Netrukus įvykusiame vyskupijos Caritas tarybos posėdyje paskirti ir kiti valdybos nariai: mokyto ir ugdymo tarnybos vadove – Birutė Grižienė, socialinio darbo tarnybos – Rita Janušonytė, ligonių – gyd. Laima Matkevičienė, ekonominės – Minčaugas Nasevičius. Šeimos tarnybai vadovaus pati M. Bagdonienė. Organizacijos direktoriumi vyskupas vėl paskyrė Kaišiadorių kleboną dekaną kun. Vytautą Kazimierą Sudavičių.

Konferencija, kurios darbai vadovavo vyskupas J. Matulaitis, vyko vyskupijos katalikiškos veiklos centre, kuris 1994 m. rugsėjo mėnesį buvo atidarytas Katalikų Bažnyčiai gražintame pastate. Jame jau įsikūrė Šeimos ir Katechetikos centrai, įrengta kopyčia, susirinkimų salė, biblioteka, vyksta įvairūs pašnekesiai, susitikimai ir seminarai.

(„Katalikų bažnyčia Lietuvoje“, 1994 m. gruodis)

LINAS A. SIDRYS, M.D.

Oftalmologas/Akių Chirurgas
8830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
708-636-6622
4149 W. 63rd St.
312-735-7709

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
186 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. – (1-312) 337-1285

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, Legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of Legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.00. Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitavimai už gautas prenumeratas nesunčiami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokesį, atžymima, iki kada yra užsimekęs.

Už „Draugo“ prenumeratą atsiliginama iš anksto

JAV	Metams ¼ metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$95.00	\$55.00 \$35.00
Tik šeštadienio laida:	\$110.00	\$60.00 \$40.00
JAV	\$55.00	\$40.00 \$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00 \$35.00
Užsakant į Lietuvą – Oro paštu	\$500.00	\$250.00
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00
Paprastu paštu	\$100.00	\$55.00
Tik šeštadienio laida	\$55.00	\$55.00

• Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00; šeštadieniais nedirba.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Juos grąžina tik iš anksto susitarus. Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos prisiunčiamos gavus prašymą.

MASKVOS ARKIVYSKUPAS MELDŽIASI UŽ ČEČENIJĄ

Maskvos arkivyskupas Tadeusz Kondrusiewicz paragino melstis už smurtu aukas Čečėnijoje ir kitas religines grupes kvietė bendrai pasitarti, kaip sustabdyti kraujo praliejimą šioje šalyje. Per šv. Mišias, kurios buvo aukojamos iš dalies atstatytoje Maskvos Nekaltojo prasidėjimo bažnyčioje, ganytojas ragino politinius vadovus išnaudoti kiekvieną progą sustabdyti kovas respublikoje, kuri 1991 m. paskelbė savo ne-

priklausomybę nuo Rusijos.

„Visiems reikia taikos, o ne karo“, – sakė jis. „Mes kviečiame į konfliktą įsivėlusias puses – politinius, visuomeninius ir religinius veikėjus – daryti viską, kad nedelsiant būtų sustabdytas kraujo praliejimas ir vėl atnaujintas taikus dialogas.“

Gruodžio pradžioje arkivyskupas tvirtino, jog katalikai gedės visų konfliktų žuvusiųjų ir melsis už sužeistuosius, pagėbėlius ir netekusius namų žmones. „Katalikų Bažnyčia Rusijoje palaiko pastangas visų, kurie trokšta ir siekia taikos sprendimo“, sakė jis.

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to diplomu, lietuviams sutvarkys dantis už prienamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktučiai. Susitarimų (kalbėt angliskai) tel. 708-422-8260

Kab. 312-735-4477;
Rez. (708)246-0067; arba (708)246-6581
DR. E. DECKYS
GYDYTOJA IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ – NERVŲ IR EMOCINĖS LIGOS
CRAWFORD MEDICAL BUILDING
6449 So. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą

DR. A. B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ – AKIŲ LIGOS
3900 W. 95 St. Tel. (708) 422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirmd. 3 v. p. 7 v. v. antrd. 12:30-3 v. p. p. trečd. uždaryta, ketvd. 1-3 v. p. p. penkt. ir šešt. 9 v. r. -12 v. p. p.

6132 S. Kedzie Ave., Chicago
(312) 778-6969 arba (312) 489-4441
DR. K. A. JUCAS
ODOS LIGŲ SPECIALISTAS
GYDO ODOS AUGLIUS, ŽAIZDAS IR IŠSIPLĖTUSIAS KOJŲ VENAS
KOSMETINĖ CHIRURGIJA

DR. JOVITA KERELIS
Dantų Gydytoja
3315 W. 55th St., Chicago, IL
Tel. (312) 476-2112
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL.
Tel. (708) 598-8101
Val. pagal susitarimą

DR. VILIJĄ KERELYTĖ
Chiropraktinis gydymas, sveikos mitybos pritaikymas ir akupunktūra
7271 S. Harlem, tel. 708-594-0400
Bridgeview, IL 60455
Valandos pagal susitarimą

Tel. kabineto ir buto: (708)652-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1 iki 8 v. v.
išskyrus treč. Šešt. 12 iki 4 val. p. p.

DR. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PUSLĖS IR PROSTATOS gydymas bei chirurgija
172 Schiller St., Elmhurst, IL 60126
708-941-2609
Valandos pagal susitarimą
Vakaris ir savaitgaliais tel. 708-634-1120

DR. S. LAL
SPECIALYBĖ – VIDIAUS LIGOS
7722 S. Kedzie, Chicago 60652
Tel. 312-434-2123
Pirmd. 2 v. p. p. - 7 v. v., antrd. 9 v. r. - 12 v. v., ketvd. 12 - 4 v. p. p., penkt. 12 - 6 v. v.

Kab. tel. (312) 471-3300
VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60652

Cardiac Diagnosis, Ltd.
Marquette Medical Building
6132 S. Kedzie
Chicago, IL 60629
Tel. (312) 436-7700
RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.
S. PRASAD TUMMALA, M.D.

Širdies ir Kraujagyslių Ligos
Valandos pagal susitarimą
Namų (708) 584-5527
DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINĖS LIGOS
CHIRURGIJA
6132 S. Kedzie, Chicago, Ill.
Tel. (312) 925-2670
1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Tel. (708) 742-0255
Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. RAIMUNDAS RUGINIS
Chiropraktinis gydymas nuo nugaros, kaklo ir galvos skausmų
1025 Ogden Ave.
Lisle, IL 60532
Tel. 708-963-1410

DR. LEONAS SEIBUTIS
INKSTŲ, PUSLĖS IR PROSTATOS
CHIRURGIJA IR GYDYMAS
6132 S. Kedzie
Val. antr. 2-4 v. p. p. ir ketv. 2-5 v. p. p.
Šešt. pagal susitarimą
Vizitai apmokami Medicare
Kabineto tel. (312) 776-2880
Namų 708-448-5545
Priklauso Holy Cross ir Palos Community ligoninėms

EDMUNDAS VIŽNAS, M.D., S.C.
Specialybė – Vidaus ligų gydymas
Kalbama lietuviškai
6165 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. (312) 585-7755

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ CHIRURGIJA
AKIŲ LIGOS
Good Samaritan Medical Center-
Naperville Campus
1020 E. Ogden Ave., Suite 310,
Naperville, IL 60563
Tel. 708-527-0099
Valandos pagal susitarimą

Kam skiriami archyvai?

Archyvo įvaizdį paprastai siejame su erdvėmis patalpomis, kurių pasieniuose išsiriavusių eilė lentynų, spintų su tvarkingai sukrautais svarbiais dokumentais, nuotraukomis, istorinės reikšmės lobiais, kuriais gali pasinaudoti kiekvienas, ieškodamas medžiagos moksliniam darbui arba tik savo smalsumui patenkinti. Pastaruoju metu nuolat girdime apie KGB archyvus, kuriuose sukaupti mūsų tautos genocido istorija, galinti suteikti ne tik dabartiniams, bet ir ateities tyrinėtojams daug vertingų dokumentų apie tą tragišką laikotarpį.

Tačiau archyvų medžiaga nebūtinai turi atspindėti skaudžiuosius žmonių ar tautų išgyvenimus. Ji gali liudyti pozityvią — kultūrinę, visuomeninę, mokslinę veiklą. Tokių didesnio masto archyvų turi ir užsienio lietuviai, o juose jau iš dalies sukaupta ir dar vis kaupiama mūsų gyvenimo istorija. Tai neišsemiami informacijos šaltiniai, kuriais naudojosi, naudojasi ir naudosis ne tik vietiniai lietuviai ar tautiečiai, atvykstantys iš Lietuvos, bet ir kitataučiai.

Turbūt niekas nesiryžtų nuginčyti archyvų vertės. Žmonės visais laikais stengėsi palikti savo pėdsakus ateinančioms kartoms — nuo pavėsių ant urvų sienų, iki mikrofilmų bei įrašų kompiuterių disketėse. Kai nebuvo kitų priemonių, pakako ir deginto molio plokščių, papiruso ritinių, akmenyje iškaltų ženklų. Valdovai samdė metraštininkus, kad užrašytų jų žygius bei valstybės gyvenimo svarbiausius įvykius, kad būsimos kartos žinotų, kas buvo. Dėl tos pačios priežasties ir šiandien uoliai saugojame savo visuomeninės veiklos „relikvijas“ — dokumentus, nuotraukas, laikraščius, iškarpas. Bet dažnai pasitaiko, kad ta, mums taip svarbi, medžiaga yra visiškai bevėrtė, nes neturi pagrindinių informacijų.

Po kelių dešimtmečių gyvenimo šiame krašte, daug organizacijų, dainos, tautinių šokių vėnietų, grupių, sambūrių švenčia ilgesnio ar trumpesnio gyvavimo sukaktį. Ta proga nusprendžiama išleisti leidinį, paskelbti straipsnį spaudoje, iliustruotą nuotraukomis. Surandamas asmuo, sutinkantis tai atlikti, o tuomet prasideda bėdos: nėra medžiagos... Dažniausiai kurio esamo ar buvusio valdybos nario palėpėje, po storu dulkių sluoksniu stūkso kelios dėžės protokolų, senų raštų, nuotraukų, tačiau nei po viena nuotrauka nėra parašo, kas tie žmonės, kada nuotrauka padaryta, kokia proga? Be pagrindinės informacijos nuotrauka yra tik šiaip sau paveikslukas. Veltui būtų ieškoma senųjų organizacijos ar sambūrio narių, o jeigu ir pavyktų rasti, tai vargiai kas prisimintų ir galėtų nušviesti nuotraukų turinį.

Dar blogiau, kai mūsų didieji archyvai gauna jau išnykusio archyvo medžiagą, ne tik netvarkingai suverstą į dėžę, bet taip pat neturintį jokios reikiamos dokumentacijos. Kas galėtų tokia medžiaga pasinaudoti? Kodėl iš viso ji buvo renkama ir saugojama, kai dar organizacija gyvavo? Jeigu turėtą mintyje palikti savo egzistencijos pėdsakus vėlesniems laikams, tai kodėl archyvus nesutvarkytas? Ką toks „jovalas“ liudija apie buvusį vėnietą?

Kiekviena organizacija, kaip turinti valdybą, pasiskirstančią įvairiais darbais, atsakingą už organizacijos veiklą ir reprezentaciją visuomenėje. Būtų labai vertinga išsiriinti ar paskirti bent vieną valdybos narį, kuris rūpintųsi ir archyvinės medžiagos reikalais. Juk nesunku įsigyti antspaudo ir kiekvieną kartą, kai atsiranda naujų nuotraukų, užspausti bent data, užrašyti antroje pusėje žmonių pavardes, tvarkingai surūšiuoti protokolus ir kitus dokumentus, kad ne tik patys, reikalui esant, galėtų lengvai visa tai, vienietui svarbia medžiaga pasinaudoti, bet palikti ją kaip svarbų įnašą į lietuvių tautos kultūrinę lobyną.

Po kelių dešimtmečių gyvenimo šiame krašte, daug organizacijų, dainos, tautinių šokių vėnietų, grupių, sambūrių švenčia ilgesnio ar trumpesnio gyvavimo sukaktį. Ta proga nusprendžiama išleisti leidinį, paskelbti straipsnį spaudoje, iliustruotą nuotraukomis. Surandamas asmuo, sutinkantis tai atlikti, o tuomet prasideda bėdos: nėra medžiagos... Dažniausiai kurio esamo ar buvusio valdybos nario palėpėje, po storu dulkių sluoksniu stūkso kelios dėžės protokolų, senų raštų, nuotraukų, tačiau nei po viena nuotrauka nėra parašo, kas tie žmonės, kada nuotrauka padaryta, kokia proga? Be pagrindinės informacijos nuotrauka yra tik šiaip sau paveikslukas. Veltui būtų ieškoma senųjų organizacijos ar sambūrio narių, o jeigu ir pavyktų rasti, tai vargiai kas prisimintų ir galėtų nušviesti nuotraukų turinį.

Dar blogiau, kai mūsų didieji archyvai gauna jau išnykusio archyvo medžiagą, ne tik netvarkingai suverstą į dėžę, bet taip pat neturintį jokios reikiamos dokumentacijos. Kas galėtų tokia medžiaga pasinaudoti? Kodėl iš viso ji buvo renkama ir saugojama, kai dar organizacija gyvavo? Jeigu turėtą mintyje palikti savo egzistencijos pėdsakus vėlesniems laikams, tai kodėl archyvus nesutvarkytas? Ką toks „jovalas“ liudija apie buvusį vėnietą?

Kiekviena organizacija, kaip turinti valdybą, pasiskirstančią įvairiais darbais, atsakingą už organizacijos veiklą ir reprezentaciją visuomenėje. Būtų labai vertinga išsiriinti ar paskirti bent vieną valdybos narį, kuris rūpintųsi ir archyvinės medžiagos reikalais. Juk nesunku įsigyti antspaudo ir kiekvieną kartą, kai atsiranda naujų nuotraukų, užspausti bent data, užrašyti antroje pusėje žmonių pavardes, tvarkingai surūšiuoti protokolus ir kitus dokumentus, kad ne tik patys, reikalui esant, galėtų lengvai visa tai, vienietui svarbia medžiaga pasinaudoti, bet palikti ją kaip svarbų įnašą į lietuvių tautos kultūrinę lobyną.

Po kelių dešimtmečių gyvenimo šiame krašte, daug organizacijų, dainos, tautinių šokių vėnietų, grupių, sambūrių švenčia ilgesnio ar trumpesnio gyvavimo sukaktį. Ta proga nusprendžiama išleisti leidinį, paskelbti straipsnį spaudoje, iliustruotą nuotraukomis. Surandamas asmuo, sutinkantis tai atlikti, o tuomet prasideda bėdos: nėra medžiagos... Dažniausiai kurio esamo ar buvusio valdybos nario palėpėje, po storu dulkių sluoksniu stūkso kelios dėžės protokolų, senų raštų, nuotraukų, tačiau nei po viena nuotrauka nėra parašo, kas tie žmonės, kada nuotrauka padaryta, kokia proga? Be pagrindinės informacijos nuotrauka yra tik šiaip sau paveikslukas. Veltui būtų ieškoma senųjų organizacijos ar sambūrio narių, o jeigu ir pavyktų rasti, tai vargiai kas prisimintų ir galėtų nušviesti nuotraukų turinį.

Dar blogiau, kai mūsų didieji archyvai gauna jau išnykusio archyvo medžiagą, ne tik netvarkingai suverstą į dėžę, bet taip pat neturintį jokios reikiamos dokumentacijos. Kas galėtų tokia medžiaga pasinaudoti? Kodėl iš viso ji buvo renkama ir saugojama, kai dar organizacija gyvavo? Jeigu turėtą mintyje palikti savo egzistencijos pėdsakus vėlesniems laikams, tai kodėl archyvus nesutvarkytas? Ką toks „jovalas“ liudija apie buvusį vėnietą?

Kiekviena organizacija, kaip turinti valdybą, pasiskirstančią įvairiais darbais, atsakingą už organizacijos veiklą ir reprezentaciją visuomenėje. Būtų labai vertinga išsiriinti ar paskirti bent vieną valdybos narį, kuris rūpintųsi ir archyvinės medžiagos reikalais. Juk nesunku įsigyti antspaudo ir kiekvieną kartą, kai atsiranda naujų nuotraukų, užspausti bent data, užrašyti antroje pusėje žmonių pavardes, tvarkingai surūšiuoti protokolus ir kitus dokumentus, kad ne tik patys, reikalui esant, galėtų lengvai visa tai, vienietui svarbia medžiaga pasinaudoti, bet palikti ją kaip svarbų įnašą į lietuvių tautos kultūrinę lobyną.

Po kelių dešimtmečių gyvenimo šiame krašte, daug organizacijų, dainos, tautinių šokių vėnietų, grupių, sambūrių švenčia ilgesnio ar trumpesnio gyvavimo sukaktį. Ta proga nusprendžiama išleisti leidinį, paskelbti straipsnį spaudoje, iliustruotą nuotraukomis. Surandamas asmuo, sutinkantis tai atlikti, o tuomet prasideda bėdos: nėra medžiagos... Dažniausiai kurio esamo ar buvusio valdybos nario palėpėje, po storu dulkių sluoksniu stūkso kelios dėžės protokolų, senų raštų, nuotraukų, tačiau nei po viena nuotrauka nėra parašo, kas tie žmonės, kada nuotrauka padaryta, kokia proga? Be pagrindinės informacijos nuotrauka yra tik šiaip sau paveikslukas. Veltui būtų ieškoma senųjų organizacijos ar sambūrio narių, o jeigu ir pavyktų rasti, tai vargiai kas prisimintų ir galėtų nušviesti nuotraukų turinį.

Dar blogiau, kai mūsų didieji archyvai gauna jau išnykusio archyvo medžiagą, ne tik netvarkingai suverstą į dėžę, bet taip pat neturintį jokios reikiamos dokumentacijos. Kas galėtų tokia medžiaga pasinaudoti? Kodėl iš viso ji buvo renkama ir saugojama, kai dar organizacija gyvavo? Jeigu turėtą mintyje palikti savo egzistencijos pėdsakus vėlesniems laikams, tai kodėl archyvus nesutvarkytas? Ką toks „jovalas“ liudija apie buvusį vėnietą?

Kiekviena organizacija, kaip turinti valdybą, pasiskirstančią įvairiais darbais, atsakingą už organizacijos veiklą ir reprezentaciją visuomenėje. Būtų labai vertinga išsiriinti ar paskirti bent vieną valdybos narį, kuris rūpintųsi ir archyvinės medžiagos reikalais. Juk nesunku įsigyti antspaudo ir kiekvieną kartą, kai atsiranda naujų nuotraukų, užspausti bent data, užrašyti antroje pusėje žmonių pavardes, tvarkingai surūšiuoti protokolus ir kitus dokumentus, kad ne tik patys, reikalui esant, galėtų lengvai visa tai, vienietui svarbia medžiaga pasinaudoti, bet palikti ją kaip svarbų įnašą į lietuvių tautos kultūrinę lobyną.

Po kelių dešimtmečių gyvenimo šiame krašte, daug organizacijų, dainos, tautinių šokių vėnietų, grupių, sambūrių švenčia ilgesnio ar trumpesnio gyvavimo sukaktį. Ta proga nusprendžiama išleisti leidinį, paskelbti straipsnį spaudoje, iliustruotą nuotraukomis. Surandamas asmuo, sutinkantis tai atlikti, o tuomet prasideda bėdos: nėra medžiagos... Dažniausiai kurio esamo ar buvusio valdybos nario palėpėje, po storu dulkių sluoksniu stūkso kelios dėžės protokolų, senų raštų, nuotraukų, tačiau nei po viena nuotrauka nėra parašo, kas tie žmonės, kada nuotrauka padaryta, kokia proga? Be pagrindinės informacijos nuotrauka yra tik šiaip sau paveikslukas. Veltui būtų ieškoma senųjų organizacijos ar sambūrio narių, o jeigu ir pavyktų rasti, tai vargiai kas prisimintų ir galėtų nušviesti nuotraukų turinį.

Dar blogiau, kai mūsų didieji archyvai gauna jau išnykusio archyvo medžiagą, ne tik netvarkingai suverstą į dėžę, bet taip pat neturintį jokios reikiamos dokumentacijos. Kas galėtų tokia medžiaga pasinaudoti? Kodėl iš viso ji buvo renkama ir saugojama, kai dar organizacija gyvavo? Jeigu turėtą mintyje palikti savo egzistencijos pėdsakus vėlesniems laikams, tai kodėl archyvus nesutvarkytas? Ką toks „jovalas“ liudija apie buvusį vėnietą?

Kiekviena organizacija, kaip turinti valdybą, pasiskirstančią įvairiais darbais, atsakingą už organizacijos veiklą ir reprezentaciją visuomenėje. Būtų labai vertinga išsiriinti ar paskirti bent vieną valdybos narį, kuris rūpintųsi ir archyvinės medžiagos reikalais. Juk nesunku įsigyti antspaudo ir kiekvieną kartą, kai atsiranda naujų nuotraukų, užspausti bent data, užrašyti antroje pusėje žmonių pavardes, tvarkingai surūšiuoti protokolus ir kitus dokumentus, kad ne tik patys, reikalui esant, galėtų lengvai visa tai, vienietui svarbia medžiaga pasinaudoti, bet palikti ją kaip svarbų įnašą į lietuvių tautos kultūrinę lobyną.

Karinių pratimų Pensilvanijoje metu JAV karių tarpe dalyvavo ir lietuviai: plk. A. Tamošiūnas, mjr. A. Dudavičius ir vrsl. A. Daugirdas.

LIETUVOS SAUGUMU BESIRŪPINANT

IGNAS MEDZIUKAS

Melu pridengti kraujo klaną

Rusai, užpildami čekėnus, laisvę norinčią atgauti Šiaurės Kaukazo tautelę, turinčią vos 1,200,000 gyventojų, ir žudydami nekaltus jo civilius žmones, parodė savo šlykštų burliokišką veidą, kokį jie rodė, žudydami kun. Antaną Mackevičių ir kitus 1863 m. sukilimo vadus. Tie patys burliokai, kurie 1864-1904 m. draudė lietuvišką spaudą, sodino į kalėjimus ar trėmė į Sibirą ją platinusius ir skaičiusius. Tokie buvo ir kagėbistai, kankinę ir žudė Lietuvos gyventojus. Argi jie dabar pasikeitė?

Sergiej Kovalev, žinomas žmogaus teisių gynėjas ir disidentas, nuyvyko į Grozną tuo metu, kai bombos krito ant čekėnų sostinės, ir patvirtino, kad žudomi civiliai gyventojai. Kovalev pareiškė, kad Rusijos valdžia nori pridengti didelį kraujo klaną savo dideliu melu.

Elena Bonner, mirusio Andrejaus Sacharovo našlė, pareiškė, kad Rusijos konfliktas su čekėnais... reiškia grįžimą į totalitarinį režimą. Nobelio premijos laureatas rašytojas Aleksandr Solženicynas mano, kad čekėnams turėtų būti suteikta nepriklausomybė, nes kitaip gali įsiliepsnoti didelis karas šiaurės Kaukaze. „Čekėnija turėtų būti pripažinta kaip nepriklausoma valstybė savo originaliose etninėse sienose. Tegul jie būna nepriklausomi, jei to nori“ —

pareiškė Solženicyn. Tik rašytojo nuomone, šiaurės Čekėnija, kur yra derlingos žemės ir kur 18 amžiuje carai buvo apgyvendinę kazokus, turėtų likti Rusijai.

Demokratija pro sovietiškus akinius

Jelcino pareiškimas Budapešto saugumo konferencijoje parodė, kad jis pasuko Vladimiro Žirinovskio kryptimi: ką Žirinovskis kalbėjo žodžiu, Jelcinas daro veiksmais. Šiurkštus prieštaravimas dėl NATO praplėtimo į rytus liudija, kad Rusijoje demokratija suprantama ne vakarietiška prasme, bet žiūrint pro sovietiškus akinius. Jelcino gynybos ministras Pavel Gračov pasirašė, bet žiūrint pro sovietiškus akinius. Jelcino gynybos ministras Pavel Gračov pasirašė, bet žiūrint pro sovietiškus akinius. Jelcino gynybos ministras Pavel Gračov pasirašė, bet žiūrint pro sovietiškus akinius.

Rytų Europos tautos, praieityje patyrusios rusų agresiją, nenori vėl būti tos agresijos aukomis. Juk NATO yra sukurta ne ką nors užpulti, bet gintis. North Atlantic Treaty Organization 1949.04.04. pasirašyta Washington 12 valstybių. Svarbiausias šios sutarties nuostatas — 5 str., kuriuo šalys sutaria, kad užpuolimas vienos kurios jų bus laikomas užpuoli-

mu visų. Sutartis yra reikšminga Europos gynybai nuo sovietų agresijos (šiuo metu rusų) ir Europos apsiungimui.

Kai kas spėlioja, gal prezidentas Jelcinas jau neturi tikros galios, yra tik iškamša, o kiti jo vardu veikia, nes jis praleidžia daug laiko, besigydydamas ar pagiriodamas. Kaip ten bebūtų, manoma, kad Rusija, susitvarkiusi rytuose, atsisiuks į Baltijos valstybes. Rusija kaip koks milžiniškas vėžlys savo replemis nori sugniuždyti iš rytų ir vakarų (Karaliaučiaus sritis) Baltijos respublikas, tik laukia patogaus momento.

Rusijos požiūris į Baltijos valstybes

Baltijos valstybes Rusija laiko savo pagrindiniu priešu. Tai ne kartą buvo pasakyta jos vadejau. Joms apkaltinti ieškoma būdų, parodant, kad čia yra neramu, kad Rusijai reikalinga įsikūsti ir padaryti tvarką. Rusai, išėję sovietinę mokyklą, sugeba sukta suklastoti faktus ir apkaltinti nebūtais nusikaltimais. Tai parodė 1940 m. provokacijos prieš Baltijos valstybes.

Paskutiniu metu rusai pakėlė didelį triukšmą dėl Baltijos asamblejos nutarimo demilitarizuoti Karaliaučiaus sritį, kurioje laikomos stiprios karinės jėgos. Piktasis rusiškas katinas emė kniaukti, kad peilytės (šiuo atveju Baltijos tautos) nori vieningai nuo jo gintis, nesiduodamos, kad jas vieną po kitos sudraskytų, kaip buvo 1940 metais.

Rusija teisiog begėdiškai šaukia, kad Karaliaučiaus sritis buvo, yra ir bus neatsikiriama Rusijos federacijos sudėtinė

dalis, įtvirtinta tarptautiniais teisiniais aktais amžiams. Taip skelbia Rusijos U.R.M. oficialus pareiškimas.

Kai tokie dalykai vyksta, yra rimto pagrindo įtarti, kad Lietuvoje geležinkelio tilto susprogdinimas ir grasinimas susprogdinti Ignalinos AE turi ryšius su Rusijos slaptųjų tarnybų diversija.

Seminaras Lietuvos saugumo reikalu

Tokios grėsmės akivaizdoje praėjusių metų pabaigoje Vilniuje vyko tarptautinis seminaras, kurį surengė Baltijos regiono tyrimų centras ir NATO generalinio sekretoriaus specialaus patarėjo Vidurio ir Rytų Europos klausimais tarnyba. Šiame seminare dalyvavo NATO štabo Briuselyje pareigūnai, JAV, Vokietijos, Didžiosios Britanijos, Lenkijos, Estijos, Latvijos aukšti kariniai pareigūnai, Lietuvoje esantys užsienio valstybių kariniai diplomatai, Seimo, URM, KAM, akademių veiksmų atstovai, saugumo politikos specialistai.

Seminaras vyko, Seimui pradėjus svarstyti valstybinio saugumo galimybių ir gynybos doktrinos projektą. Saugumas turi remtis demokratine visuomene ir valstybe. Turint saugumo sąvoką, parengiama gynybos doktrina, kuri nurodo būdus, kaip atremti grėsmę, priešui įsiveržus į krašto teritoriją iš tam tikros pusės. Lietuva yra svarbu akcentuoti sustiprintą gynybą, kai priešas staiga įsiveržia. Reikia iš anksto nusistatyti, kas labiausiai mūsų sąlygomis tinka, paimant iš Rytų ir Vakarų gynybos sistemų.

Diskusijose paaiškėjo, kad Lietuvos visuomenė nerodė pakankamo dėmesio ir reikšmės valstybės saugumo reikalams. Akcija buvo telkiama, kad būtų kuo greičiau išvesta okupacinė kariuomenė, bet mažiausiai buvo rūpinamasi apie ilgalaikę valstybės saugumo strategiją. Lietuva yra nedidelė valstybė, todėl ji negali stipraus prieš sustabdyti prie savo sienos ir nustumti jį atgal. Lietuvos kariuomeniui biudžetui reikia skirti apie 2 procentus bendrų valstybės pajamų, kas atitiktų Europos standartą. Lietuvoje apie 10 procentų visų gyventojų sudaro vyrai 18-45 m. amžiaus, kurių būtų apie 300,000. Iš viso galima sumobilizuoti apie 20 procentų visų gyventojų.

Planinga ilgalaikė krašto gynyba

Lietuvos sąlygomis tenka planuoti ilgalaikę teritorinę gy-

nybą. Tokios gynybos kaina priešą iš anksto turėtų stabdyti dėl numatytų didelių nuostolių. Toks pasipriešinimas primena Lietuvoje partizaninį judėjimą antrosios sovietų okupacijos metu, tik turėtų būti jam iš anksto geriau pasiruošta. Jis primena sovietus pažeminantį karą Afganistane ir JAV karą Vietname, iš kur jie turėjo gėdingai pasitraukti. Ekspertų nuomone, imant dėmesin Lietuvos kraštovaizdį, prieš tamsams sustabdyti geriausiai tiktų priestankinės raketos ir minos.

Lietuvos priešai jau mėgina skleisti nuomonę, kam Lietuvai reikalinga nepriklausomybė, jei nėra ko valgyti. Tuo norima užmigdyti tautos budrumą, kad ji, staiga užklupta, negalėtų susiorientuoti. Tautinio saugumo klausimu nesutarimų neturėtų būti. Lietuva niekam negrasina, ji tik nori ramiai gyventi, todėl rūpinasi savo saugumu ir Baltijos tautų vienybe. Praeities klaidos tenebūna pakartotos.

KELIAUJANTIS ZOOLOGIJOS SODAS

Kauno firma „Boiga“ turi mini zoologijos sodą, su kuriuo sausio pradžioje viešėjo Ukmergės kultūros centre.

Ir dideli, ir maži ukmergiškiai galėjo pamatyti nedidelį Nilo krokodilą, kengūriuką, driežus, žiurkėnus, gyvates, papūgas, smauglius ir kitus gyvūnus.

(LR, 01.11)

FONDAS UŽMIRŠTIESIEMS

Du Lietuvos solistai — Danielius Sadauskas ir Vytautas Juozapaitis prieš metus įkūrė fondą „Muzikinė auka“. Jo tikslas — propaguoti archyvuose ir fonduose dulkstančius lietuviškos kultūros lobius. Muzikai, pasitelkę pagalbon artistus, yra parengę kelias originalias programas, su kuriomis koncertuoja po visą Lietuvą. Tai dainų ir poezijos vakaras pagal A. Vienožindžio eiles „Tada aš laimingas“, kurio 100-tasis koncertas sausio 6 d. įvyko Nemenčinės bažnyčioje ir su kuriuo buvo pasirodė ne tik Lietuvos, bet ir Lenkijos žiūrovams; „Dievo ryškė ir malonė“, programa, skirta Antano Barnausko jubiliejui bei kitos įdomios programos.

„Muzikinės aukos“ fondas nėra turtingas. Jame — tik 1,000 litų. Jo steigėjams nelengva įrodyti savo siekių reikšmę. Tačiau jie tai įrodinėja ne žo-

pasėdėje kaime, atsikėlė į Kauną, ir dabar jau esą vyrai, kaip reikiant. Vienas pabaigė teisės mokslus, gal vyks į užsienį įsigyti politinių mokslų doktoratą, kitas baigė ekonomijos mokslus ir dirbąs vienoje iš psiauvvalstybinių bendrovių. Ir jam abu pasakė: „Parvažiavęs namo, tuoj suorganizuok kaime jaunaliuvių kuopą, pasveikinkite ministrą pirmininką vardandienio proga, o daugiau jau mudu viską padarysim. Po dviejų, gal trijų mėnesių vieta bus kurioje Kauno miesto mokykloje“.

— Kaip galvoji? — baigęs pasakoti, vėl paklausė. Mano istoriją jis žinojo. Žinojo ir mano pasikalbėjimą su pradžios mokslo departamento direktorium. Ką turėjau pasakyti? Akyse atsistojo jauno gausaus žmogaus gal ir labai šviesi ateitis, o taip pat ir kaimo mokyklos ateitis. Labai gerai žinojau, kad nemažai kaimo mokyklų mokytojų stengiasi kaip nors patekti į miestus, daugiau pasimokyti ir pradėti kitokią, geresnę gyvenimą, o mokykloje lieka tik tie, kurie nieko geresnio nebeišmano ir tie, kuriems darbas mokykloje tampa tikru pašaukimu. Tai ir pasakiau:

— Kad čia toks ir galvojimas. Man atrodo, kad niekas iš šalies ir negalėtų tikrai patarti. Turėtų priklausyti tik nuo to, kaip paties vidus diktuoja. Jeigu jauties ne į savo vietą pataikęs, — ir tuoj pridėjau: — bent man, net ir inspektoriumi, neatrodo, kad sėdėtum savo vietoje. Jis paties darbu ir darbo užmojais labai džiaugėsi. Net galvojo paprašyti, kad apie savo darbą ir užmojus parašytum į mokytojų žurnalus. Sakė, gal savo išmanymu ir pavyzdžiu galėtum vieną kitą, vadovėliuose įšalusį, mokytoją atgaivinti. Tai viena. O antra, tai su kokia mintimi atėjai į kaimo mokyklą. Jeigu tik į tramplyną, į kuri pasispyręs galvoji toliau šokti, tai kodėl ne. Daugelis taip daro. Ypač pasispirdami ant partijų tramplynų. Matai, valdančių ir dar nevaldančių vadovams labai svarbu, kad tik jų partija

IŠ IPATĖLIO ŠNEKTŲ

JURGIS JANKUS

1

Tie metai man buvo kitoki negu kiti. Nesakau, kad mano gyvenime nieko nebūtų atsitikę, bet šiemet viskas susipainiojo visiškai kitaip. Amžius gal dar kažin kas ir šalia jo pašnibždėjo, kad po tiek metų reikia eiti poilsin. Nors niekas dar nevarė, bet pagal įstatymą jau turėjau teisę išeiti į pensiją. Jau prieš keletą metų galėjau, bet šiemet panūdau. Negaliu pasakyti, kad būčiau nemėgęs darbo. Mėgau. Jeigu būčiau nemėgęs, seniai būčiau galėjęs kitur išeiti. Po Nepriklausomybės kovų galėjau pasilikti kariuomenėje ir šiandien gal būčiau netoli generolo, o gal ir antpečiuotas generolas. Būčiau didelis ponas. Tik kažin kodėl širdis į ponus ne-traukė. Ji traukė atgal pas vaikus.

Kai tada nuėjau į Švietimo ministeriją prašytis į pradžios mokyklą, direktorius labai pakėlė antakius. Sakė, kaip čia dabar. Pasieki tokio galingo majoro laipsnio, ir į pradžios mokyklą. Jeigu kariuomenėje dėl ko nors nenori pasilikti, tai eik nors į gimnaziją. Gerų kūno kultūros mokytojų trūksta. Esą būsią ir arčiau igyto patyrimo, ir apskritai gimnazija toli gražu ne kokia kaimo pradžios mokykla. Pasakęs greitai pasitaisė: „Na, nesakau būtinai kaime, net ir mieste, vis tiek pradžios mokykla yra pradžios“.

Užsispyriau, kad noriu tik į pradžios. Sakiau, pradėjau pradžios, po Japonų karo sugrižau į pradžios, po to karo irgi noriu ten sugrižti. Kai pasakiau, kad bet koks kaimas man geriau patiks negu miestas, direktorius net šyptelėjo. Turbūt pagalvojo, kad karai man ką nors galvoje sutrenkė, bet prižadėjo ir ištesėjo.

Nuo to laiko beveik dvidešimt metų dirbau tik kaime ir niekur kitur nenorėjau. Man patiko žiūrėti, kaip per mokyklą žmonės augo. Žinojau, kad jie augtų ir be mokyklos, bet augtų kitaip. Ne tik lėčiau, bet kitaip. Taip pat kaip augo tada, kai apie jokias mokyklas nieko nežinojo. Ir kas galėtų pasakyti, kuris augimas yra žmoniškesnis?

Kai prieš keletą metų pastatė dviejų komplektų mokyklą, man atsuntė jauną, ką tik mokytojų mokslus išėjusį, apskurų, gabų, jau gerai vokiškai skaitantį ir jau tiesiai iš Vokietijos knygas bei žurnalus persisūdinėjantį vyrą. Mudu iš karto sutarėm. Neakludė nė didokas amžiaus skirtumas. Jungė vienodi palinkimai: ir jam rūpėjo visi aplinkiniai daiktai ir visokie, čia pat panosėje vyksta reiškiniai. Tuoj emė mane kvaršinti apie rusų kalbą, o po metų jau pradėjo skaityti ir rusiškas knygas, kurių mano lentynose netrūko. Atrodė, kad ir mokytojas bus tikrai geras, nes mokė ne tik kas buvo vadovėliuose, bet ir tai, kas buvo aplinkoje. Neįgėjo vaikus pasivedioti po mišką, po laukus, parodyti ir išaiškinti kiekvieną, apylinkėje esančią įmonę: malūną, kalvę, staličias dirbtuvėles, lentpjūvę, pieninę. Net geros audėjos neaplenkė. Jam viskas buvo įdomu, o savo smalsumą mokėjo įdiegti ir savo mokiniam. Aš pats, rodos, to smalsumo turėjau daug, bet jis turėjo daugiau, net su kaupu. Nors Kaunas iš čia buvo ir nearti, bet jis kas keli mėnesiai, ko nors prasimetęs, nulekdavo pasidairyti. Ir mokslo draugų turėjo ten įsikūrusių. Syki grįžęs man ir sakė:

— Noriu patarimo.

Kai aš tik pakėliau akis, jis dar pridėjo:

— Bet labai rimto.

Ir tada pasakė, kad pora draugų, jau gerai įsitvirtinusių kaime, skatinę mesti kaimą ir vykti į Kauną. Juodu (ne tik juodu, bet dar keletas ir kitų) vos pusmetį

augtų, o mokytojai turėtų rūpėti, kaip auga žmogus ir kaip jis augina savo aplinką.

Nežinau, ar tas mano šneka kiek padėjo, bet jis po kelių dienų apsidarė nedumoti ranka į draugų kvietimą ir siūlymą. Ypač jam nepatiko siūlymas suorganizuoti, pasveikinti ir iškilti. O man labai patiko, kad jam nepatiko. Aš kitur dirbdamas stengiausi, kad mano gimtajame kaime būtų įsteigta mokykla, rūpinaisi, kad būčiau į ją paskirtas, tiek metų stebėjau, kaip per mokyklą toji apylinkė brenė, tai ir nenorėjau, kad po manęs ji į kokio atsitiktinio praeivio rankas patektų. Kai jis susitiko dailių kaimynystės mokytoją, daugiau laiko su vaikais praleidžiančią po atviru dangumi negu klasėje, pasiprašiau į pensiją. Inspektorius buvo geras, sukalbamas žmogus. Jis pasiūlė mano bendradarbį į mano vietą vertėju, o ją į jo vietą mokytoja. Ir švietimo ministerija tą siūlymą patvirtino. Juodu net nenorėjo, kad aš išeičiau kur kitur. Sakė, juodviem užteks vieno buto, o kam kitas turėtų būti tuščias. Be to, juodu dar galvojo, kad būdamas po ranka, savo geru žodžiu ir sena patirtimi galėčiau nors retkarčiais būti jiems naudingas. Apsigalvojęs ir aš nesispardžiau. Atrodė, bus daug geriau nuo mokyklos iš karto neintrukti. Be to, ir neturėjau kur eiti. Žinau, kai kurie draugai dar ir gerokai nuo pensijos jau turėjo tai savo trobelę kur susirentę, tai net mažą, kelių hektarų ūkėlį susitvarkę. Jie jau šalia mokyklos turėjo kitus namus, o mano namai buvo mokykla. Tiesa čia pat buvo brolio ūkis. Jo pirštai irgi nebuvo per daug į save linkę, nes kai ejo į vienkiemius sakė:

— Atsiskirk savo dalį. Iki mirties toje savo mokykloje kuo nesisėdi. Pradėk ūkininkauti.

(Bus daugiau)

SKAUTYBĖ IR SKAUTAVIMAS LIETUVIŲ TARPE

JONAS DAINAUSKAS

Lietuvių Enciklopedijoje (t. XXVII, p. 21) parašyta: „Skautai – jaunimo auklėjimo organizacija, turinti tikslą žaidimais, išskydomis, stovyklomis ir praktiniu gyvenimo patyrimu išauklėti savo narius Dievo, tėvynės ir artimo meilės dvasioje... Lietuvių Skautų Sąjunga (LSS) – visuomeninis lietuvių susivienijimas, turįs tikslą pagal skautybės sistemą auklėti lietuvių jaunimą religingais savo konfesijos nariais, dorais, kilnios dvasios, tvirtos būdo, sveikais žmonėmis, sąmoningais lietuviams ir naudingais piliečiams. Asmenys, kurių pažūros bei gyvenimo būdas kenkia religiniam-doriniam skauto auklėjimui, negali būti LSS nariais...“

Lietuvoje, 1918-1940 m., iki LSS uždarymo (1940.VII.18 d.) ir užsienyje atsikūrusi, LSS vadovavosi ir vadovaujasi aukščiau sakytomis gairėmis. Sovietų užgroboje Lietuvoje, Maskvos pavaldintoje LTSR, apie lietuvių skautų veiklą negalėjo būti nei kalbos. Tada Lietuvoje buvo tik „spaliukai“, „pionieriai“, „komjaunimas“, kurie Lietuvos jaunimui skiepjo komunistų partijos „deologija, galvosena, prokomi stinio jaunimo veiklos santvarka. Kompartijai paklusnumo idėjos puliai be paliovos buvo skiepiamos Lietuvos jaunimui. Melas, apgaulė buvo padaryta pagedaujama kasdienėje. Tai Lietuvos priešio palikimas, deja, neišnykęs ir po 1990.III.11 d.

1930 m. buvo paskelbtas (iki šiol veikiantis) ideologinio pagrindo tekstas: **Įžodis** – „Bragindamas savo garbę, aš pasižadu visomis jėgomis tarnauti Dievui ir Tėvynei, padėti artimui ir vykdyti skautų įstatus“. **Įstatatai**: „1. Skautas(ė) tiesus(i) ir laikosi savo žodžio. 2. Skautas(ė) ištikimas(a) Dievui ir Tėvynei. 3. Skautas(ė) naudingas(a) ir padeda artimiesiems. 4. Skautas(ė) draugas(ė) savo artimui ir broliis (sesuo) kitam skautui(ei). 5. Skautas(ė) mandagus(i) ir riteriškas (kukli). 6. Skautas(ė) gamtos draugas(ė). 7. Skautas(ė) paklusnus(i) savo tėvams ir vyresnybei. 8. Skautas(ė) linksmas(a), susivaldo ir nenustoja vilties. 9. Skautas(ė) taupus(i). 10. Skautas(ė) blaivus(i) ir skautus(i) savo mintyse, žodžiuose ir veiksmuose“. Tai skautavimo pagrindai.

Svarbiausia, gražiausia ir esmingiausia idealaus skauto asmenybės dalį sudaro tos savybės, kurios kilnina, tobulina. Tai pareiškimas, ištikimybė, religingumas, tėvynės meilė, artimo meilė, drausmingumas, giedrumas, susivaldymas, sąžiningumas. Visas šias savybes apjungia, palaiko ir derina skauto garbė. Svarbiausias yra pirmas įstatas. Skautavimas yra priešingybė melui.

Gal kas pasakys, kam čia reikia kartoti „visiems žinomas tiesas“. Deja, žmonių veikloje, o ypač idealistinių siekių plotmėje, „visiems žinomas tiesas“ net labai dažnai būtina prisiminti, jas pakartotinai rodyti. Lietuvių skautų įžodis bei įstatatai buvo ir yra privalomi visiems, kurie Baden-Powell skautybės sistemos vardu siekia perteikti jaunimui skautybės ideologiją, užsimoja lietuvių jaunimą burti į skautų vardą turinčią organizaciją, kad per ją padėtų žadinti jaunimo pastangas dirbti dvasinei lietuvių tautos didybei, – turi prisiminti, kad skautybėje organizacija yra antraeilis reikalas, nes skautybėje svarbiausia yra skautavimas, gyvenimas, vadovaujantis skautybės ideologija. Skautiškos veiklos pažinimas

pradedamas skiltyje, kuriai Baden-Powell mintimi, vadovauja vaikų-skautų vienaamžis skiltininkas. Tik kai susidaro kelios skiltys, kurių dalyviai pakankamai susipažįsta su skautiška programa, tos skiltys susijungia į draugovę, bet kurioje skautiškos programos įsisąmoninimas yra skiltininko darbas, o draugininkas tėra labiau patarėjas, o ne viršininkas. Didesnio masto junginiai – tūtai ir kiti – yra organizaciniai vienetai. Tai yra skautybės esminio veikimo, susiorganizavimo kelias. Skautavimo organizacinis namas pradedamas statyti nuo skilties, nuo pamato, o ne nuo stogo ar kamino. Kai kada kokia „centrinė“ organizacija, „štabas“, pasiskelbęs norįs organizuoti skautus, kartais tą užsimotą skautavimo vardo darbą pradeda nuo savo susiorganizavimo, suaugusių žmonių sambūrio, kuris net pamiršta skautavimo kartinį akmenį – skiltį.

Lietuvoje po 1990.III.11 d., atrodo, turėjo atsirasti sąlygos atsikurti ir skautijai. Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje ir kitur susispietė sambūriai, kurie pasiskelbė, jog steigia – atsteigia skautų padalinius, Lietuvos skautų organizaciją. Pradėjo burti jaunimą, daryti sueigas, rengti stovyklas, bet pirmiausia pradėjo organizuoti „vyriausias vadovybes“, štabus, sąjungas ir rūpintis tuoju pat įeiti į tarptautines skautų organizacijas, tarytum tai būtų esminis atkuriamas Lietuvos skautijos egzistavimo tikslas. Atsirado susibūrimai, stovyklos, nors ir su skautų vardais, bet savo tarpe net nebendraudančios.

Nesigilinant į tą, iki šiol praieitą, organizacinį kelią Lietuvoje, dabartinė, skautų vardu pasireiškiančios, veiklos padėtis nėra džiuginanti, nes visų pirma tie, dabar Lietuvoje skautų vardą naudojančių organizacijų, vadovai savinasi neklaidingumo bei pirmumo teises, nieko bendra neturintias su skautybe ir skautavimu, užmiršdami, kiek jie sutrikdo lietuvišką jaunimą, vaikus, kurie panoro pažinti skautybę. Skautas yra skautui broliis (sesuo), o tuo tarpu dabartiniu Lietuvos skautų vardu veikiančių organizacijų „vyriausieji vadovai“ su kita, skautų vardą priėmusia organizacija, neranda kelio bendram lietuvių skautavimui, nes reikalą nusveria neskaustiška ambicija.

Lietuvoje veikia „Lietuvos Skautų sąjunga“ (Vilniuje), dabar formaliai (Kaune) įsisteigė „Lietuvos skautija“, Klaipėdos srityje veikia „Euroskautų“ junginiai. Prie to viso Lietuvos lenkų skautų padaliniai, kiek žinia, organizuoti žmonių, atvykusių iš Lenkijos, save surišo su kažkuria Lenkijos skautų grupe, nes ten dabar veikia net 3 skautų organizacijos, ir 1994.VII.25-VIII.7 d. dalyvavo V pasauliniame lenkų skautų suvažiavime (Clumber Park, Anglija), kad palaikytų lenkiškumą Lietuvoje.

Prieita net prie to, jog, kai įvairių veikėjų buvo dedamos pastangos suvienyti skautiškos veiklą Lietuvoje, vienos grupės suvažiavimas nesutiko net iškalysyti delegatų pranešimo, kitos grupės atsistatė. „Respublika“ 1994.IX.5 d. 183 (1314) nr. rašinėlyje „Skautės – apie moters vertę“, žinutėje apie Lietuvos skautų seserijos sąskrydį, kuriame buvo sudarytas darbo planas ateinančioms metams, rašo, kad buvo diskutuota apie „moters vaidmenį mūsų visuomenėje“ ir t.t. Iš tos korespon-

Akademių Skautų Sąjūdžio filiterių Čikagos skryiaus 1994-1995 metų valdyba su paskaitininke rašyt. Nijole Užbaliene. Iš kairės: Liūdas Ramanauskas – izdininkas, N. Užbaliene, Danutė Penėlyaitė – sekretorė, dr. Renata Variakojytė – pirmininkė, Ramona Steponavičiūtė – vicepir. ir Audrius Remeikis – ūkio vedėjas.

„SKRENDANTIS“ TRAUKINYS NEBĖRA TIK SVAJONĖ

P. PALYS

1934 m. vokiečių inžinierius Herman Kemper Vokietijos patentų biure užpatentavo savo išradimą pavadinęs: „Be ratų traukinys, pakeltas ore virš metalinių bėgių, važiuoja palai-komas ir kontroliuojamas magnetiniu būdu“.

Nors tai atrodytų lyg viena daugelio Jules Verne pranasysčių 21-jame šimtmečiuje, rašo New Yorke išeinantis vokiečių kalba savaitraštis „New Yorker Staats Zeitung“, važinėjimas magnetiniu traukiniu gali tapti normalia gyvenimo dalimi. 50 metų praėjus po to Kemper išradimo užpatentavimo, šiaurinė Vokietijos dalyje, netoli Ems upės, 1984 m., buvo pradėtas bandymas tam projektui įgyvendinti. Šiuo metu bandymo stadijoje esantis traukinys, iškeltas ant magnetinių bėgių, jau yra nuvažiavęs 150,000 kilometrų.

Projekto bandymams Bonos valdžia jau yra išleidusi 2 milijonus, o Vokietijos industrija pridėjo 370 milijonų markių. Jau planuojama pradėti tiesti

dencijos gauname įspūdį, kad tai buvęs ne skaučių seserijos sąskrydis, o kažkokioms feministinėms, moterų teisems ginti organizacijos suvažiavimas. Gal vienai kitai to sąskrydžio veikėjai, vyresnei moteriai asmeniškai toji tema buvo įdomi, bet tai nėra skaučių, jaunų mergaičių veiklos tema. Skautiškos patirties programose, berods, jokio krašto skaučių organizacijoje to nėra.

Būtų geriausiai, jei tokių sąjungų, štabų, vadovybių visai nebūtų, gal tada ir tie patys vadovai, vadovės greičiau priėtų prie lietuviško jaunimo jungimo į skautavimą, pradedant skiltių organizavimu, skiltininkų, skiltininkų paruošimu, teisingu jaunuolio ugdymu. Ypač skaudu, jog visi tie dabartiniai, Lietuvos skautų vardu veikiančieji vienetai nematė, kad panašūs nesutarimai yra lenkų, vengrų ir kitų „pokomunistinių“ kraštų organizuojamame skautų vardu veikime. Tik Rusijoje kažkaip skautų (kuriems literatūra ir patarimai padeda Danijos skautai) veikloje nesigirdėti skiltimų, veiklos paralelių. Kodėl? Gal tas skautų vardu Lietuvoje veikiančių „organizacijų“ chaosas rišasi su mūsų būdo vienu bruožu, kuris yra panašus į „raugintų kopūstų statinę“: kol kopūstus sleigia akmuo, jie geri, o kai akmuo nuimamas – kopūstai pradeda pūti!

skriejančiame traukinyje nereikės užsidėti saugos diržus. Mat, traukinys neturės jokių galimybių nei nuo bėgių nusiristi, nei su kitu traukiniu susidurti.

Planuotojai mano, kad tarp Berlyno ir Hamburgo kursuosiu 19 traukinių. Nuotolis tarp tų dviejų miestų – 284 kilometrai. Kelionė užtruksianti mažiau kaip valanda. Kaina į vieną galą būsianti apie 100 markių. Manoma, kad magnetiniu traukiniu susidoms ir kiti kraštai. Pirmiausia JAV ir Australija.

Su panašiu magnetinio traukinio projektu intensyviai dirba Japonija ir Korėja. Bet Vokietijai tiki, kad tų kraštų progresą nuo jos skiria maždaug penkerių metų tarpas.

Apskritai, visi sutinka, kad magnetinis, ore pakeltas traukinys turi šviesią ateitį. Galėsiančią rungtyniauti net ir su lėktuvais. 400 km. per valandą „riedantis“ traukinys, atmetus laiką, kurio prireikia, norint pasiekti aerodromą. Tam tikrame nuotolyje teks mažiau laiko praleisti kelionėje, negu lėktuvui skrendant.

Kaip matome, naujiems išradimams galo nesimat.

Atlanta Import-Export Inc. greitai ir saugiai pristatys Jūsų siuntinius laivu ir Air Cargo į Lietuvą, Latviją, Estiją, Rusiją, Ukrainą ir Baltarusiją. Pristatome tiesiai į namus. Nuo 1995m. vasario mėn. padidės persiuntimo kaina į Lietuvą. Tikslesnė informacija gausite paskambinę į Atlanta IE, Inc. raštines: Chicago: (312)434-2121, 1-800-775-SEND St. Pete Beach: (813)363-7700 Cleveland: (216)481-0011 New York: (914)258-5133

TRANSPAK

Nuo vasario 1 d. pakeliamos siuntinių persiuntimo kainos dėl labai padidėjusių kainų Lietuvoje. Iki 100 svarų - 88 centai svaras, virš 100 svarų - 79 centai svaras. **Minimumas - \$25-.** Šios kainos galioja siunčiant iš Čikagos ir apylinkių. Siuntiniai pristatomi į namus. Skubiems siuntiniams AIR CARGO. Komercinės siuntos pagal susitarimą. Dokumentus, įgaliojimus notarizuojam veltui. **Maisto siuntiniai nuo \$29.- iki \$98.-** Aukštos kokybės maisto produktai.

Pageidaujant prisiūsime smulkia informaciją. Siųskite per seniausią siuntinių į Lietuvą įstaigą. Dirbame nuo 1987 m. **TRANSPAK, 2638 W. 69th St. Chicago, IL 60629 Tel. 312-436-7772**

CLASSIFIED GUIDE

MISCELLANEOUS

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu ir užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai. 312-779-3313 **KLAUDIJUS PUMPUTIS**

10%—20%—30% pigiau mokėsit pas mus už apdraudą nuo ugnies, taip pat ir už automobilio draudimą.

FRANK ZAPOLIS 3208 1/2 West 95th Street Tel. (708) 424-8654 (312) 581-8654

TAISOME SKALBIMO IR DŽIOVINIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VENTILUOJIMUS. **H. Deckys** Tel. 585-6624

HELP WANTED

REAL ESTATE SALES ASSISTANT New home builder looking for a responsible, conscientious person to work as a sales assistant at model home locations. Weekends and some weekdays. Lemont area. **Ask for Linda GALLAGHER & HENRY** (708) 482-8900

U.S. Savings Bonds Make Great Gifts.

A public service of this newspaper

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA **RE/MAX REALTORS** (312) 586-5959 (708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar parduciant
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- MLS kompiuteriur FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Apartmentus ir žemę
- Pensininkams nuolaida

Century 21 **KMIECIK REALTORS** 7922 S. Pulaski Rd. 4365 S. Archer Ave.

DANUTĖ MAYER 284-1900

Jei norite parduoti ar pirkti namus, kreipkitės į Danutę Mayer. Ji profesionaliai, sąžiningai ir asmeniškai patarnaus. Įkainavimas veltui.

FOR RENT

Išnuomojamas 3 kamb. apšildomas butas, apyl. 71 St. ir Washtenaw Ave., vienam arba dviem suaugusiems asmenim. Yra šaldytuvai ir virimo plyta. \$325 į mėn. + security dep. **Kreipitis | Aima nuo 8 v.r. Iki 3 v. p.p., tel. 312-476-8727.**

„Tautos sukilimas 1941, pirmoji dalis. Be šūvio“

Autorius Pilypas Narutis, prisidėjęs prie sukilimo organizavimo, aprašo savo kartos pastangas atgauti laisvę.

Ši dalis pavadinta „Be šūvio“, nes, kaip įvade rašo knygos autorius: „Prezidentas – Tautos vadas – pabėgo. Krašto apsaugos ministras pabėgo. Kariuomenės vadas pasitinka Sovietų sąjungos Raudonąją armiją, okupuojančią Lietuvą, o ministras pirmininkas prašo tautą priešus mandagiai priimti...“ Jis toliau teigia, kad „tolimesnį tautos likimą sprendė pati lietuvių tauta...“ Šia knyga bandau dokumentuoti mano ir mano draugų pastangas kovoti prieš Staliną ir Hitlerį, du didžiuosius Lietuvos ir laisvojo pasaulio priešus“.

Apie 1941 m. sukilimą ir Laikinąją vyriausybę daug kartų buvo rašyta mūsų spaudoje, tačiau įvykiai knygoje dėstomi labai nuosekliai, perpinti asmeniškais prisiminimais žmogaus, kuris tuose įvykiuose aktyviai dalyvavo – ne tik dalyvavo, bet ir buvo vienas organizatorių. Knyga apima laikotarpį nuo 1940 m. iki 1941 m. birželio 23 d., yra 404 psl., iliustruota nuotraukomis ir faksimilėmis.

Gaunama „Drauge“ Kaina \$17.- (US), plus tax ir persiuntimas.

DRAUGE GAUNAMOS KASĖTĖS

LITHUANIAN FOLK MUSIC	\$8.00
VILNIANIAN UNIVERSITETO DAINŲ IR ŠOKIŲ ANSAMBLIS	\$10.00
ŽEMAIČIŲ DAINOS IR ŠOKIAI, I dalis	\$8.00
ŽEMAIČIŲ DAINOS IR ŠOKIAI, II dalis	\$8.00
ŠVČ. M. MARIJOS VALANDOS, muzika, giesmės	\$8.00
DAKTARAS KRIPŠTUKAS PRAGARE, pasaka vaikams	\$10.00
EASY WAY TO LITHUANIAN — 6 kasėtės ir vadovėlis mokytis lietuvių kalbą	\$50.00
MISIOS IR BAŽNYTINĖS GIESMĖS	\$10.00
LOS ANGELES VYRŲ KVARTETAS, linksmos, griaudžios, humoristinės dainos	\$15.00
VOLUNGĖ, religinės giesmės. Toronto liet. choras	\$10.00
ŽEMYNĄ ŠAUKIA, liaudies dainos. D. Kučėnienė	\$10.00
EIKIME MUDU ABUDU, harmonizuota lietuvių liaudies muzika	\$10.00
SODŽIAUS GARSAI, liet. muzika — dainos	\$3.00
LITHUANIAN LANGUAGE. Songs & dance. Balzekas Museum	\$18.95

Pastaba. Užsakant kasėtes paštu, pinigų nesiųsti. Užsimokėsite gavę sąskaitą, kurioje bus pridėta Illinois gyv. Sales tax bei pašto išlaidos.

LAIŠKAI

DĖL LIETUVOS REZISTENCIJOS

L. Mockūnas savo straipsnyje apie išeivijos santykių su Lietuva dinamišką sovietų okupacijos laikais dogmatiškai teigia, kad rezistencinių ryšių tikslas buvo tiesiogiai pakenkti sovietų valdžiai („Draugas“, š.m. I.14, Kultūrinis priedas). Manau, kad tai klaidingas teigimas arba šiaip jau neapgalvotas išsireikšimas tame plačios apimties, svarbios temos straipsnyje.

Pokarinės rezistencijos tikslas buvo Lietuvos nepriklausomybės atstatymas. Vėliau, okupacijai tęsiantis, neatsisakant laisvės tikslo, jis tapo lietuvių tautos išsilaukimo uždaviniu. 1990 m. kovo 11-toji buvo nepriklausomybės atstatymo, bet ne sovietų valdžios sugriovimo kertinis įvykis. Todėl ir anuometinių rezistencinių ryšių tikslas buvo padėti Lietuvai, bet ne griauti sovietų valdžią. Čia didelis skirtumas!

Keista, kad straipsnio autorius savo esminiame teigime nemini nei Lietuvos, nei lietuvių tautos. Jis akcentuoja kenkimą sovietų valdžiai. Gal kaip tik dėl tokio didelio skirtumo veiklos tiksluose straipsnyje paminėti liberalai ir ne galėjo susikalbėti su ta visuomenės dalimi, kuriai pirmiausia rūpėjo Lietuva? Argi kad ir autorias pažymėta krepšinininkų kelionė bei tiksliai Lietuva suistų knygų iš tikrųjų buvo rūpestis Lietuva bei lietuviams, bet kažkokios kosmopolitinės pastangos „kenkti sovietų valdžiai“?

Straipsnyje taip pat neaiškūs autoriaus klausimai dėl „Katalikų Bažnyčios kronikos“ leidimo bei gabenimo į užsienį. Ar čia keliamas esminis „Kronikos“ autentiškumo reikalas? Bent aš žinau vieną tokį „Kronikos“ gabentoją. Jei tai rimtas rūpestis ar įtarinėjimas, gal patys „Kronikos“ darbuotojai pasisakytų?

Antanas Dundzila
McLean, VA

SVEIKINAM UŽ TOLERANTIŠKUMĄ

„Draugas“ ne tik draugiškas, bet ir tolerantiškas (o gal tik labai krikščioniškas ir mėgsta „atsukti antrąjį skruostą“?). Kai „Akiračiai“ ir tuo pačiu L. Mockūnas nuolat „pešioja“ kiekvieną „Draugo“ numerį, o ypač jo vyriausios redaktorės pasisakymus įvairiais klausimais, „Draugas“ spausdina jo straipsnius (žr. š.m. sausio 14 d.). Nežinau, ar už tai jus pagirti, ar pasišaipyti...

Nijolė Burba
Chicago, IL

VARPU SKAMBĖJIMAS MUS JUNGS

Kudirkos Naumiesčio – vienos didingiausių Suvalkijos bažnyčios bokštuose – pirmą kartą pokario metais suskambo varpai, kviečiantys susitelkti, maldai ir santarvei. Už tą dvasinį džiaugsmą ir dovanotą naujųjų varpų „krikštytųjų“ šventę parapijos žmonės dėkoja iš Naumiesčio kilusiams ir savo tėvėlių atminimui aukojusiems varpus: Zitai Dapkienei, Jonui Dekeriui, Julijai Klimaitienei, Juozui Kregždžiui, Juozui Mikuliui, Agotai Norkevičienei, Leonui Rutkauskui, Onai Senkuvieni.

Varpų skambėjimas sujungs mus maldai su jumis už visus gyvūsius ir mūsų mirusiųs.

Dėkojimą pasirašo Kudirkos Naumiesčio parapijos klebonas, kan. D. Jasulaitis.

Juozas Kregždys
Lockport, IL

SU NAUJAIŠ METAIS!

Kai ramų, bet lietingą žiemos popietį, išsitiesusi trumpam poilsiui ant patogaus guolio prie lango, stebi šią nuostabią gamtą, mintys perskrenda per tuos, taip skubiai prabėgusius, išeivijos laikotarpio metus, vėl prieini išvados, kad Kalifornija nurungia visas kitas vietas, kuriose likimo buvo lemta gyventi. Galbūt kiekviena lietuviškos bendruomenės susibūrimo vieta turi ir gerų ir nemalonių prisiminimų, bet, viską pasvėrus, turiu balsuoti už šią tolimą ir skirtingą pakrantę. Ach, lietus... Jis čia taip retas ir toks galingas, ypač jei pasitaiko drauge su vėjais ir žemės sudrebinimais, kad nors jis atneša kalnelių smukimą žemyn ir purvu užverčia gatves, po to staugiai visą gamtą užlieja saulės spinduliai ir veide vėl suvinta laiminga šypsena.

Ir žmonės čia kitoki, atlaidesni, tikintys į ateitį ir gerovę. Daug mažiau rūpi tas doleris, negu Čikagoje ar New Yorke, daug lengviau susidraugauji su kaimynais, nestatai aukštų sienų ir reikalavimų. Kad toje aplinkoje mes, lietuviai nesuliejam su čia buviais, o išlaikome savo kalbą, papročius ir bandome auklėti lietuviškas atžalas, kartais man atrodo beveik neįtikėtina. O visgi taip yra, – visad pilnos salės savuose parengimuose, visad ilgos kalbos apie lietuviškas išlaikymo ir kitus savus rūpesčius. Ši žiema yra neįprastai žvarbi, todėl čia noriu pasidalinti šiais keliais įspūdziais, optimistiškai žiūrint į ateitį. Nes visi lietūs, visos audros kada nors praeina, tad neverta nuleisti rankų. Sveikinimai visiems!

Rūta Kleva Vidžiūnienė
Valencia, CA

BŪTŪ GĖDA BENDRAUTI

„Lietuvos aidas“ turi savo skaitytojų laišku skyrių. Vieno skaitytojo laišką pacituosiu, netaisydamas nei vieno žodžio:

„Š.m. gruodžio 22 d. „Lietuvos aidas“ numeryje, aprašant gruodžio 21 d. Seimo posėdį buvo cituojama Seimo nario p. A. Albertyno kalba.

Perskaičius ją, visų pirma kilo mintis, kad gal dėl redakcijos kaltės įsivėlė klaida (nors ten paaiškinta, kad kalba netaisyta), nes negali suvokti, kad normalus žmogus gali taip kalbėti.

Nejaugi mūsų Seimo daugumos frakcijoje, kuriai priklauso p. Albertynas, neatsirado nei vieno žmogaus, kuris nutildytų

Dr. Irena Lange, „Marketing“ katedros vedėja California State universitete-Fullerton, CA, ir dr. Alfredas Chmieliauskas, Kauno Technologijos universiteto, Administravimo fakulteto prodekanas susitiko praėjusių metų lapkričio mėn. Fullerton, CA, kur dr. Chmieliauskas buvo atvykęs savo darbo reikalais.

tokias kalbas ir tokius veikėjus, kuriems sausio 13-osios aukos ir visi, tomis tragiškais dienomis stoję ginti savo tautos nepriklausomybę, yra nusikaltėliai? Skaityti tą kalbą ir nesuprant, ko ten daugiau – cinizmo, bukumo ar kvailumo? Visvaldas Buzelis, Vilnius“.

„Baigiau skaityti šį laišką su liūdesiu. Tik dabar tikrai supratau JAV LB Krašto valdybos pirmininkės Reginos Narušienės pasakytus žodžius, kad santykiai su Lietuva yra labai žiūrint į ateitį. Nes visi lietūs, visos audros kada nors praeina, tad neverta nuleisti rankų. Sveikinimai visiems!“

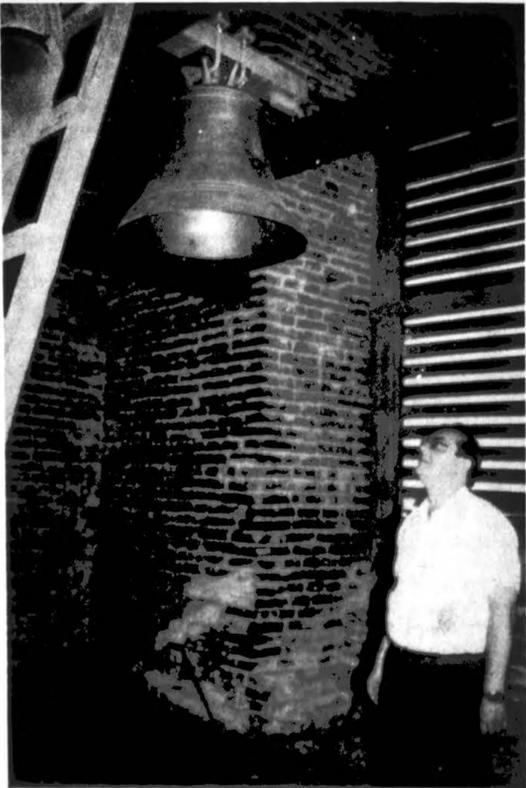
As dar pridėčiau, kad su tokiais Seimo nariais užsienio lietuvių bendravimas būtų gėdos stulpas.

Vytautas Šeštokas
Los Angeles, CA

„PUIKUS“ DIENORAŠTIS

„Drauge“, gruodžio 30 d. Doneta Railienė rašo apie Laimono Noreikos „fantastišką“ dienoraštį, kuriame jis žaivisi S. Nėries karo meto audringais eilėrašiais. Nejaugi L. Noreika neskaitė S. Nėries tikrai puikių eilėraščių, prieš jai pakrypstant į kairę? Štai S. Nėries truputis karo meto kūrybos Sovietų Sąjungai:

Krašte tu prietaras sugriovęs, Kovos ir darbo vėliavą neši: Ar mūsų Lietuva, ar mūsų tikrovė, Bent kiek į tavo panaši?

Naujas Kudirkos Naumiesčio parapijos bažnyčios varpas.

darius miegamajame ir perskaičius laiška, paprašė svečius išsiskirstyti. Nežinomo autoriaus laiškas skamba taip:

„Mokėjai skint puikius laurus, Mokėjai jais didžiutis, Mokėjai priešui pataikaut. Ir iš tėvynės juoktis,

Tai štai kas tu, Salomėja Nėris, tėvynės laureate, Jautri kūrėja lyrikos švelnios: Tu moki šliaužiot tyliai kaip gyvatė Tu prisitaikyt moki visados.

Mums nebereik tavęs nei kart, nei degint – Tas tavo žodis aiškus jau visiems; Tai veidmainystė, tai karjeros šūkis Kurį parodei mums visiems.

Kai žemė taps žiedais marga Aš diemedžiu žydėsiu; Kai priešas naikins tėviškėlę, Poemą jam sudėsiu.

Tad kurk rašyk, didi poete, poemas ir eiles, Galbūt jos išgamos karjerai daug padės, Bet prisimink, kada tėvynei laisvės varpas suskambės, Tai oi neliks, neliks lietuviu, kurs laužo raganai nedės...

Todėl nebešauk savo mūzos baltosios, Ji pas tave nebeatskurs jau niekad: Tik vėju tėviškės mielos padangė, Prakeikimą tau vis kartos“.

Juozas Žemaitis
Cicero, IL

A.†A.

VIKTORUI BULKAIČIUI

mirus, jo dukrai ALDONAI bei visiems artimiesiems gilią užuojautą reiškia ir kartu liūdi

Laima Vaičiūnienė

A.†A.

STASIUI ŠARAUSKUI,

Toli nuo Tėvynės ilgą ir skausmingą žemiškąją tremties kelionę užbaigus ir sugrįžus į Amžinuosius namus, skausme ir liūdesyje likusius jo mylimuosius, mūsų mielus: žmoną MARIJĄ, sūnus – prelatą dr. JURGĮ, ARŪNĄ, dukrą LINĄ su šeima, seserį JAD-VYGĄ BAGDONIENĘ Lietuvoje ir kitus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir drauge dalinamės šios skaudžios netekties pergyvenimais. O Tau, taurusis Tėvynės SŪNAU STASY, Amžinybėje tešviečia Amžinos Laimės Šviesa.

Tave ilgai, ilgai minėsime!

Vytautas ir Stella Abraičiai
Juozas ir Elena Ambrozaičiai
Viktorija Andriulienė
Juozas ir Jadvyga Bartkai
Kazys ir Jadvyga Barūnai
Valerijonas ir Stasė Balčiūnai
Jonas ir Juozė Daugėlai
Pranas Damijonaitis
Stasys ir Ona Daržinskiai
Algima Dautartienė
Vacys ir Birutė Dzenkauskai
Florence Dippel
Vytautas ir Joana Grybauskai
Teodora Ilekienė
Jurgis ir Veronika Janušaičiai ir šeima
Kazimiera Jankauskaitė
Bronius ir Vera Juškiai
Antanas ir Sofija Kalvaičiai
Narimantas ir Ona Karašai
Irena Kapčienė
Daytona Beach, FL

Gediminas ir Vladė Lapėnai
Bronė Lepeškieienė
Jurgis ir Aniceta Mažeikai
Bronė Mažeikienė
Birutė Pūkelevičiūtė
Izabelė Ramanaušienė
Mečys ir Janina Rumbaičiai
Aldona Sandargienė
Eduardas Senkus
Antanas ir Valerija Skriduliai
Juozas ir Aldona Sodaičiai
Bronius ir Regina Snarskiai
Natalija Subačienė
Serafina Sukarevičienė
Donatas ir Lionė Stukai
Antanas ir Irena Sprindžiai
Valerija Šileikienė
Jonas ir Eglė Vilučiai
Marija Walsh
Ona Zdaržinskienė
Kostas ir Ona Žolynai

KAI GAUNAME LABDAROS SIUNTINI

Esame be galo sužadinti Jūsų gerumu. Drabužiai tinkami ir reikalingi mano globjamiems našlaičiams, o atsiųstų pinigų dėka mūsų Kūčių stalas tapo pilnesnis ir sotesnis. Vaikai labai džiaugiasi atsiųstais drabužiais, o mes visi nuoširdžiai dėkojame visiems, prisidėjusiems prie rinkliavos.

Norėčiau kiek papasakoti apie savo šeimą. Globoju keturis našlaičius. Vaikų tėvai mirę – tėvas buvo mano brolis. Vyriausią mergaitę Mildai eina aštuoniolikti metai. Ji mokosi paskutinėje vidurinės mokyklos klasėje, yra silpnos sveikatos ir nežino, kaip toliau bus su mokslais. Raimondas metais jaunesnis. Jis stiprus ir sveikas

vaikas – daug sportuoja. Andrius ir Vidas – dvyniai. Jiems dvylika metų. Jie yra labai nuoširdūs, draugiški. Vaikai visada mane supranta, aš stengiuosi juos suprasti. Jie yra darbštūs, padeda prie visų ūkio darbų, tarpusavyje labai draugiški ir jautrūs.

Daug man padeda ir gerasis mūsų klebonas kun. K. Ralys. Tai jo dėka daugelis labdarinių organizacijų sužinojo apie mus ir mums padeda.

Savo laiška rašau šv. Kalėdų išvakarėse. Susėdę prie Kūčių stalo su vaikučiais, būtinai prisiminsime ir Jus. Mes meli-mės, kad Jus lydėtų sveikata, sėkmė, kad dar daug Lietuvos našlaičių pajustų Jūsų gerumą ir širdžių šilumą. Dar kartą nuoširdžiai dėkoju už viską.

Aldona Kurkianienė
Daugėliškis

A.†A.

SESUO M. REMIGIA ASMONAITE

Mūsų mylima Sesele mirė 1995 m. sausio mėn. 22 d., sulaukusi 98 metų.

Į vienuolyną įstojo iš Šv. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos Brighton Park, Chicago.

Vienuolyne įžaduose išgyveno 64 metus. Pasiliko nuliūdę Šv. Kazimiero seserys ir artimieji giminės: sūnėnai Walter ir John Atkenson su šeimomis ir daug dukterėčių.

Kūnas pašarvotas Šv. Kazimiero vienuolyne, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, antradienį, sausio 24 d. 10 val. ryto.

Laidotuvių šv. Mišios Šv. Kazimiero Seserų vienuolyno koplyčioje antradienį, sausio 24 d. 7 val. vakaro.

Laidotuvės Šv. Kazimiero Lietuvių kapinėse trečiadienį, sausio 25 d. 10 val. ryto.

Prašome dalyvauti laidotuvių Mišiose ir pasimelsti už Seseles siela.

Šv. Kazimiero Seserys ir Atkenson šeima.

Laidotuvių dir. S. C. Lack ir Sūnūs. Tel. 1-708-974-4410.

A.†A.

STASYS PAČKAUSKAS

Gyveno Union Pier, MI. Mirė 1995 m. sausio 20 d., 6:45 val. vakaro, sulaukęs 89 metų.

Nuliūdę liko: žmona Leokadija, sūnūs – Vytautas, Algis, Jaunutis ir duklė Danutė su šeimomis; dešimt vaikaičių, aštuoni provaikaičiai ir vienas pro-provaikaičiai.

Priklausė Vilniaus Krašto lietuvių sąjungai, Vytauto Didžiojo šaulių rinkinei, Union Pier lietuvių draugijai, Lietuvių Fondui, Tautos Fondui, „Draugo“ dienraščio Fondui ir Susivienijimui Lietuvių Amerikoje.

Laidotuvės įvyks sausio 24 d. Iš laidojimo namų velionis bus atlydėtas į Šv. M. Marijos parapijos bažnyčią New Buffalo, MI, kurioje bus aukojamos 11 val. ryto (Michigan laiku) gedulingos šv. Mišios už velionio sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas Tautinėse lietuvių kapinėse 1 val. p.p., Chicagos laiku.

Nuliūdusi šeima.

Ištvermės, kantrybės ir gyvybingumo pamoką mums davusią Sese

A.†A.

SALOMĖJĄ ENDRIJONIENĘ

išlydėdamas Namą pas Viešpatį, užjaučiame jos vyrą VIKTORĄ, dukrą DANUTĘ, sūnus AUDRĮ ir GINTARĄ, anūkus – KRISTĄ ŠILIMAITYTĘ, GINTARĄ ENDRIJONĄ ir visus artimuosius.

Sese Salomėja, Tavęs labai pasigėsimė!

Škaučių „Verpsčių“ būrelis

Mirus mūsų mylimai

A.†A.

ANNE MARIE SVIRTŪNIENEI,

reiškiame nuoširdžią užuojautą velionės sūnams, marčioms, anūkams ir visai giminei.

Natalija Navickienė
Eugenija ir Feliksas Breimeriai

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

ALTo Čikagos skyriaus valdybos ir tarybos posėdis šaukiamas penktadienį, sausio 27 d., 6 val. vak., ALTo centro patalpose, Balzeco Lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd. Visi valdybos ir tarybos nariai kviečiami dalyvauti, nes tai paskutinis posėdis prieš ruošiamą Vasario 16 minėjimą. Pakvietimai į posėdį nebus siunčiami.

BALFas savo ilgame veiklos kelyje nuolat rūpinosi alkanais ir vargstančiais tautiečiais, išblaškytais po visą pasaulį. Ir dabar toliau stipriai remia didelių trūkumų kenčiančius lietuvių tėvynėje. Švenčių proga BALFas pasiuntė 3,000 dol. auka „Betanijos“ labdaros valgyklai Lietuvoje. Valgykla veikia Vilniaus metropolitono arkiv. Audrio Bačkio globoje.

Kupiškio gimnazijos 1939-1945 m. laidų ieško Irena Petrulytė-Gailiūšienė, Ramygalos g. 82-2, 5308 Panevėžys, Lithuania.

Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje, Marquette Parke, šeimos šv. Mišios bus sekmdienį, sausio 29 d., 9:15 val. ryte.

Daina Valaitytė ir Andrius Juška Čikagos lit. mokyklos Kalėdų eglutės programoje.

x **Robertas Bekionis** yra nepaprastai talentingas pianistas, pripažintas Europoje kaip vienas iš geriausių klasikines muzikos atlikėjų. Bekionis yra M. K. Čiurlionio laureatas, baigęs Lietuvos muzikos konservatoriją. Nepirmas apsilankymas Amerikoje: anksčiau dalyvavo kartu su solistu Vaclovu Daunoru suruošiuose koncertuose. Roberto Bekionio koncertas įvyks **Balzeco Lietuvių kultūros muziejuje**, penktadienį, sausio 27 d. 7:30 val. vak. Prašome rezervuoti vietas skambinant P. Šlutienei 312-238-1536.

(sk)

x Nauji Lietuvos našlaičių globėjai atsiantie \$150 – metinį našlaičių globos mokestį: **Walter ir Carol Kleponiai** iš Broomail, PA, **Felix ir Anne Sloger** iš Philadelphia, PA, **John ir Donna Groome** iš Philadelphia, PA, **Donald ir Kathy Dallas** iš Millington, MI, „Lietuvos Našlaičių Globos“ komitetas tiems geriems žmonėms dėkoja!

(sk)

A.a. ses. **M. Remigija Asmonaitė** mirė Šv. Kazimiero seselių motiniškojo namo slaugos skyriuje š.m. sausio 22 d. ryte, sulaukusi 98 metų amžiaus. Į Šv. Kazimiero kongregaciją įstojo 1929 m. iš Nekalto Prasišėjimo parapijos Brighton Parke, Čikagoje, išduose išgyveno 64 metus. Seselė pašventė beveik visą savo vienuolišką gyvenimą, būdama kongregacijos siuvėja motiniškame name. Dvylika metų buvo virėja Švč. M. Marijos Gimimo Čikagoje, Šv. Baltramiejaus parapijoje Waukegan, IL, ir kitur. Nuo 1991 m. išėjo į poilsį ir gyveno vienuolyno slaugos skyriuje.

Nekaltai Pradėtosios M. Marijos seserų rėmėjai ruošia palaimintojo arkivyskupo Jurgio Matulaičio 68-tųjų mirties metinių paminėjimą sausio 29 d., 10:30 val.r., M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje. Po Mišių parapijos salėje bus trumpa akademija su paskaita bei pabudravimu prie kavutės. Visuomenė nuosirdžiai kviečiama gausiai atsilankyti į šio mūsų dangiškojo Užtarėjo šventę.

JAV LB Brighton Parko apylinkės narių metinis susirinkimas š.m. sausio 15 d. sušaukė nemažą būrį žmonių į Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasišėjimo parapijos salę. Šios apylinkės lietuviai jau yra prapratę susieiti pabendrauti prie kavos po Mišių beveik kiekvieną sekmadienį. Tad buvo visai natūralu ir šį kartą pasukti į tą pačią salę, žinant, kad LB Brighton Parko valdyba jau laukia su kava, lašiniučiais ir pyragais. Įėję pamatė ilga eilę stovinčių įteikti savo tautinio solidarumo metinį įnašą, kiti stoji į kitą eilutę pasiimti kavos ir pasišnekučiuoti. Visi buvo greitai aptarnauti, ir valdybos pirmininkė S. Daulienė paprašė susirinkusius užimti vietas.

Trumpu žodžiu pradėjusi susirinkimą, ji pakvietė viešnia, JAV LB Vid. Vakarų apygardos pirmininkę Birutę Vindašienę uždegti žvakę 1991 m. sausio 13-sios dienos aukų už Lietuvos laisvę atminimui. Po to sekė pagerbimas mirusių narių tylos minute ir kun. F. Kireilio malda, prašant Dievo palaimos Juozą Masilionį praversti susirinkimą, o Danguolę Ilginytę – protokoluoti jo eigą.

Pirmininko pristatyta darbotvarkė buvo priimta be pakeitimų, ir buvo pakviesta viešnia Birutė Vindašienė trumpam žodeliui. Ji sveikino susirinkimą, gyrė už gražią veiklą ir ragino nenuilstamai toliau dirbti. Savo kalboje apygardos pirmininkė priminė apie Šv. Kazimiero kapinių sklypų savininkų narystę reikalą. Kvietė atvykti į JAV LB Vid. Vakarų apygardos metinį suvažiavimą balandžio 30 d. Lemonte.

Po to buvo valdybos pranešimai, diskusijos, valdybos ir kontrolės rinkimai, klausimai ir sumanymai. Nesant naujų kandidatų, susirinkimo, pirmi-

J. ir K. Rudzevičius, Los Angeles, CA, ir **Joseph Rudzevičius**, Constancia, CA, su „Draugo“ prenumerata atsiantie ir 100 dol. dovaną dienraščio spausdinimo išlaidoms sumažinti. Reikiame savo rėmėjams gilią padėką.

(sk)

x **Parduodame bilietus kelionėms į Lietuvą** ir į visus pasaulio kraštus geriausiomis kainomis. Skambinti: **T. Lesniauskienei, TravelCentre, Ltd., tel. 708-526-0773.**

x **Kaip ir kiekvieno mėnesio** paskutinį sekmadienį, **sausio 29 d. nuo 9 v.r. Baltia Express** atstovas priiminės siuntinius Lietuvių centre, Lemont, IL. Siuntiniai laivu – **vasario 1 d. Pasiteiravimui skambinkite nemokamu tel. 1-800-SPARNAI arba 1-800-772-7624.**

(sk)

x **Ida Valauski** iš St. Pete Beach FL globoja du našlaičius. Indrei, kurią globoja jau antrus metus, atsiantie \$150, ir rašo, kad vasarą jai ir jos globėjai močiutei nusiuntė daug dovanų. „Lietuvos Našlaičių Globos“ komitetas.

(sk)

x **Sigitė ir Bernardas Mikrutai**, atsiusdami „Saulutei“, Lietuvos vaikų globos būreliui, \$350 auką rašo: „Šiais metais nutarėme vietoje dovanų suaugusiems, pinigų paaukoti našlaičiams“. „Saulutei“ dėkoja už kilnų sprendimą ir pasirinkimą giliaja prasme švęsti Jėzaus Gimtadienį, prisimenant vargstančius vaikučius. Labai aciu. „Saulutei“, 419 Weidner Rd., Buffalo Grove, IL 60089. TAX I.D. #36-3003339.

(sk)

ninkas J. Masilionis atsiklausė kadenciją baigusius narius, ar jie sutiktų pasilikti valdyboje dar dvejiems metams. Jiems sutikus, buvo kreiptasi ir į kontrolės komisijos narius tuo pačiu prašymu. Sutiko ir jie. Tada dar reikėjo surasti asatuois atstovus, kurie galėtų dalyvauti JAV LB Vid. Vakarų apygardos metiniame suvažiavime. Kadangi tą dieną numatyta keletas svarbių renginių Čikagoje, nelengva buvo surasti norinčių vykti į Lemontą. Tačiau atsirado visuomeniškai susipratusių bendruomenininkų ir taip buvo išspręstas dar vienas valdybai rūpėjas reikalas.

Šiais metais LB Brighton Parko valdybą sudaro šie asmenys: Salomėja Daulienė, Rita Darienė, Vytautas Dijokas, Jonas Gradinskas, Danguolė Ilginytė, Vytautas Juodišius, Valentinas Račiūnas, Vitalius Uta ir Alina Vadeišienė. Kontrolės komisijoj yra Nelia Paulauskaitė, Petras Peleckas ir Juozas Žadeikis. JAV LB Vid. tylos minute ir kun. F. Kireilio malda, prašant Dievo palaimos Brighton Parko apylinkę atstovaus Kazys Daulys, Mečys Mikutaitis, Marija Radzevičienė, Tadas Rūta, Marija Strungienė, Vytenis Šilas, Vida Šilienė ir Jonas Vyšniauskas.

Iš pranešimų matėsi, kad valdyba sklandžiai dirba palaikydama ir remdama lietuvių visuomenines ir kultūrinės institucijas pagal LB įstatus ir tikslus. 1994 m. savo renginiais ir narių tautinio solidarumo įnašais bei aukomis lietuvių išlaikymo tikslams valdyba turėjo 11,886 dol. pajamų. Buvo paremtas švietimas – 1,280 dol.; spauda – 500 dol.; radijo programos – 250 dol. ir kitos socialinės bei kultūrinės institucijos – 2,160 dolerų.

Prie valdybos išdo veikia „Dovana Lietuvai“ šalpos fondas. Iš šio fondo buvo paskirta 200 dol. našlaičių globai, aukota „Caritui“, Tremtinių ir politinių kalinių sąjungai, „SOS vaikai“ agentūrai ir 25 šeimoms, kuriose yra globojami našlaičiai arba šeimose yra daug vaikų ir sunkiai vertėsi. Tą šalpą sudarė daugiausia rūbų siuntimas. Viso buvo išsiųsta 2,225 svarų rūbų.

Tenka paminėti, kad iš Vid. Vakarų apygardos valdybos susirinkime dar dalyvavo Svajonė Kerelytė ir pravedė Šv. Kazimiero kapinių sklypų savininkų narių registracija. Užsiregistravo 40 narių. Daugiau einamųjų reikalų nesant, apylinkės valdybos pirmininkė S. Daulienė padėjo susirinkime dalyvavusiems nariams, svečiams, viešnioms iš apygardos valdybos, Juozui Masilionui už pirmininkavimą, Danguolei Ilginytei už sekretoriavimą ir „Baltic Bakery“ kepyklos savininkams už pyragus. Susirinkimas baigtas, dainuojant „Lietuva brangi“.

D.S.

BALFo sandėlio talkininkai (iš kairės): Aldona Lekeckienė, Nastutė Šemienė, Algis Čepėnas, Stefanija Galesienė, Emilija Kantienė, Vitas Lekeckas, Vaclovas Jakovickas. Jie pakuoja siuntinius, skirtus Pelėsos mokyklos vaikučiams ir mokytojams Kalėdų proga. BALFo centras gavo žinią, kad daugiau kaip 100 vaikų lanko Pelėsos lietuvišką mokyklą Gudijoje, Stengdamiesi išmokyti tėvelių ir prosenelių kalbą, istoriją, papročius. Visi jie gyvena labai vargingai, todėl skubiai išsiūsta parama – jau antra siunta.

Nuotr. V. Motušio

ATSIŪSTA PAMINĖTI

x **Aleksandras Radžius**, „Ruduo mėnulyje“. Eilėraščiai. Lietuviškos Knygos klubo leidinys. Spaudė „Draugo“ spaustuvė Čikagoje 1994 m. Knygos viršelis ir užsklandos dail. Pauliaus Jurkaus. Aleksandras Radžius – erdvių ir tolumų poetas, keliaujantis po žvaigždynus, planetas, visatos neaprepiamus tolius. Ir šios naujausios jo knygos 108 puslapiuose aidai galaktikos žingsniai. Eilėraščiai padalinti į kelis skyrius: Nemūnė, kur aš, o kur tu? Maitinu geriausias žemės vaisiais; Vieserio simfonija; Kas gyveno ir kas mirė, nepaklaus; Haiku eilėraščiai. Šiuo metu užsienio lietuvių tarpe poezijos rinkinys – jau retas svečias, todėl šią, Aleksandro Radžiaus siūstą, mums dovaną turėtume visi su džiaugsmu priimti. Knyga gaunama „Drauge“.

x **Julija Švabaitė**, „Žiemos erkėtis“. Eilėraščiai. Išleido Lietuviškos Knygos klubas, spaudė „Draugo“ spaustuvė Čikagoje 1994 m. Viršelis ir skyrių nuotraukos brolių A. ir M. Černiauskų. Įvadą parašė Julius Keleras. Eilėraščiai sugrupuoti į skyrelius: Gelžkelio stotelė; Mirties žemėlapy; Reutlingen, Laiptai į niekur; Sibiro kūdikis. Skyrelių pradžia labai efektingai puošia nuotraukos. Patrauklus „žemiškas“ viršelis daro ypač malonų įspūdį. Kitos Julijos Švabaitės-Gylienės poezijos knygos yra: „Vynuogės ir kaktusai“, „Septyni saulės patekėjimai“, „Tu niekur neišėjai“, be to, ji yra laimėjusi „Draugo“ romano premiją už „Stiklinius ramentus“, išleidusi apysaką jaunimui „Gabriukui užrašai“. Naujasis poezijos rinkinys yra tikrai vertingas įnašas į negausią šiuolaikinę užsienio lietuvių literatūrą. Knyga gaunama „Drauge“.

x **„Lithuanian Heritage“**, 1994, November-December, nr. 2. Leidžia Baltech Publishing, vyriausias redaktorius Val Ramonis su visu būriu padėjėjų. Administratorė Aldona Reimeika. Dvimėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas anglų kalba (šis yra tik antrasis jo numeris), tinkantis ir lietuviškai nemokantiems lietuvių kilmės skaitytojams ir kitataučiams, kuriuos norime supažindinti su lietuvių kultūra, praeitimi, dabartimi ir galbūt ateitimi. Žurnalas daro gerą įspūdį, ypač šis numeris – pirmasis buvo tarytum savojo kelio ieškojimas, bet, reikia tikėtis, kad tolimesnieji numeriai prilygs bent šiam, antrajam. Rašoma apie senovės didikų šeimias Lietuvoje, Aušros Vartus, lietuviškas Kalėdų ir Kūčių papročius; įdomus straipsnis ir „Kodėl mes vieni kitų negalime suprasti, nors visi kalbame lietuviškai“. Žurnalas 40 psl., gausiai iliustruotas, vieno numerio kaina 4.50 dol. Adresas: Baltech Publishing, P.O. Box 225, Lemont, IL 60439-0225.

x **„Naujasis židyns/Aidai“**, 1994 m. lapkritis, Nr. 11. Vyr. redaktorius – Petras Kimbrys, administratorius – Saulius Drazdaukas. Leidžia „Aidų“ leidykla, Universiteto 4, 2001 Vilnius.

Tai religijos ir kultūros žurnalas, rašantis istorinėmis, moralinėmis bei dvasinėmis temomis; nagrinėjantis žmogaus egzistencijos problemas; dailininkų bei rašytojų kūrybą.

x **„Trimitas“**, 1994 m., Nr. 12. Leidžia Lietuvos Šaulių sąjunga. Redaktorius Pranas Abelkis. Adresas: Laisvės alėja 34, 3000 Kaunas, Lietuva. Tai mėnesinis žurnalas, nušviečiantis Lietuvos šaulių rūpesčius, problemas, džiaugsmus. Šiame numeryje dėmesį patraukia puikiame popieriuje atspausdinti pasikalbėjimai su Lietuvos Šaulių sąjungos Centro valdybos nariais. Reportažas iliustruotas puikiomis nuotraukomis, gaila, kad ne visas žurnalas.

x **„Muzikos žinios“**, 1994 m., Nr. 245. Leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių muzikos sąjunga. Redaguoja Kazys Skaisgiris ir Stasys Sližys. Administratorius Antanas Giedraitis, 7310 S. California Ave., Chicago IL, 60629.

Šiame numeryje rasime aprašymų iš Pasaulio lietuvių dainų šventės Lietuvoje, sužinosime apie lietuvių kompozitorius – emigrantų gyvenimą, apie garso įrašų istoriją, Lietuvos Muzikos akademijos Vargonų katedrą ir daug kitų dalykų, idomių ne tik muzikams.

Nuotr. Viktoro Kučo

x **„Lithuanian Heritage“**, 1994, November-December, nr. 2. Leidžia Baltech Publishing, vyriausias redaktorius Val Ramonis su visu būriu padėjėjų. Administratorė Aldona Reimeika. Dvimėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas anglų kalba (šis yra tik antrasis jo numeris), tinkantis ir lietuviškai nemokantiems lietuvių kilmės skaitytojams ir kitataučiams, kuriuos norime supažindinti su lietuvių kultūra, praeitimi, dabartimi ir galbūt ateitimi. Žurnalas daro gerą įspūdį, ypač šis numeris – pirmasis buvo tarytum savojo kelio ieškojimas, bet, reikia tikėtis, kad tolimesnieji numeriai prilygs bent šiam, antrajam. Rašoma apie senovės didikų šeimias Lietuvoje, Aušros Vartus, lietuviškas Kalėdų ir Kūčių papročius; įdomus straipsnis ir „Kodėl mes vieni kitų negalime suprasti, nors visi kalbame lietuviškai“. Žurnalas 40 psl., gausiai iliustruotas, vieno numerio kaina 4.50 dol. Adresas: Baltech Publishing, P.O. Box 225, Lemont, IL 60439-0225.

x **„Naujasis židyns/Aidai“**, 1994 m. lapkritis, Nr. 11. Vyr. redaktorius – Petras Kimbrys, administratorius – Saulius Drazdaukas. Leidžia „Aidų“ leidykla, Universiteto 4, 2001 Vilnius.

Tai religijos ir kultūros žurnalas, rašantis istorinėmis, moralinėmis bei dvasinėmis temomis; nagrinėjantis žmogaus egzistencijos problemas; dailininkų bei rašytojų kūrybą.

x **„Trimitas“**, 1994 m., Nr. 12. Leidžia Lietuvos Šaulių sąjunga. Redaktorius Pranas Abelkis. Adresas: Laisvės alėja 34, 3000 Kaunas, Lietuva. Tai mėnesinis žurnalas, nušviečiantis Lietuvos šaulių rūpesčius, problemas, džiaugsmus. Šiame numeryje dėmesį patraukia puikiame popieriuje atspausdinti pasikalbėjimai su Lietuvos Šaulių sąjungos Centro valdybos nariais. Reportažas iliustruotas puikiomis nuotraukomis, gaila, kad ne visas žurnalas.

x **„Muzikos žinios“**, 1994 m., Nr. 245. Leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių muzikos sąjunga. Redaguoja Kazys Skaisgiris ir Stasys Sližys. Administratorius Antanas Giedraitis, 7310 S. California Ave., Chicago IL, 60629.

Šiame numeryje rasime aprašymų iš Pasaulio lietuvių dainų šventės Lietuvoje, sužinosime apie lietuvių kompozitorius – emigrantų gyvenimą, apie garso įrašų istoriją, Lietuvos Muzikos akademijos Vargonų katedrą ir daug kitų dalykų, idomių ne tik muzikams.

x **„Lithuanian Heritage“**, 1994, November-December, nr. 2. Leidžia Baltech Publishing, vyriausias redaktorius Val Ramonis su visu būriu padėjėjų. Administratorė Aldona Reimeika. Dvimėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas anglų kalba (šis yra tik antrasis jo numeris), tinkantis ir lietuviškai nemokantiems lietuvių kilmės skaitytojams ir kitataučiams, kuriuos norime supažindinti su lietuvių kultūra, praeitimi, dabartimi ir galbūt ateitimi. Žurnalas daro gerą įspūdį, ypač šis numeris – pirmasis buvo tarytum savojo kelio ieškojimas, bet, reikia tikėtis, kad tolimesnieji numeriai prilygs bent šiam, antrajam. Rašoma apie senovės didikų šeimias Lietuvoje, Aušros Vartus, lietuviškas Kalėdų ir Kūčių papročius; įdomus straipsnis ir „Kodėl mes vieni kitų negalime suprasti, nors visi kalbame lietuviškai“. Žurnalas 40 psl., gausiai iliustruotas, vieno numerio kaina 4.50 dol. Adresas: Baltech Publishing, P.O. Box 225, Lemont, IL 60439-0225.

x **„Naujasis židyns/Aidai“**, 1994 m. lapkritis, Nr. 11. Vyr. redaktorius – Petras Kimbrys, administratorius – Saulius Drazdaukas. Leidžia „Aidų“ leidykla, Universiteto 4, 2001 Vilnius.

Tai religijos ir kultūros žurnalas, rašantis istorinėmis, moralinėmis bei dvasinėmis temomis; nagrinėjantis žmogaus egzistencijos problemas; dailininkų bei rašytojų kūrybą.

x **„Trimitas“**, 1994 m., Nr. 12. Leidžia Lietuvos Šaulių sąjunga. Redaktorius Pranas Abelkis. Adresas: Laisvės alėja 34, 3000 Kaunas, Lietuva. Tai mėnesinis žurnalas, nušviečiantis Lietuvos šaulių rūpesčius, problemas, džiaugsmus. Šiame numeryje dėmesį patraukia puikiame popieriuje atspausdinti pasikalbėjimai su Lietuvos Šaulių sąjungos Centro valdybos nariais. Reportažas iliustruotas puikiomis nuotraukomis, gaila, kad ne visas žurnalas.

x **„Muzikos žinios“**, 1994 m., Nr. 245. Leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių muzikos sąjunga. Redaguoja Kazys Skaisgiris ir Stasys Sližys. Administratorius Antanas Giedraitis, 7310 S. California Ave., Chicago IL, 60629.

Šiame numeryje rasime aprašymų iš Pasaulio lietuvių dainų šventės Lietuvoje, sužinosime apie lietuvių kompozitorius – emigrantų gyvenimą, apie garso įrašų istoriją, Lietuvos Muzikos akademijos Vargonų katedrą ir daug kitų dalykų, idomių ne tik muzikams.

x **„Lithuanian Heritage“**, 1994, November-December, nr. 2. Leidžia Baltech Publishing, vyriausias redaktorius Val Ramonis su visu būriu padėjėjų. Administratorė Aldona Reimeika. Dvimėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas anglų kalba (šis yra tik antrasis jo numeris), tinkantis ir lietuviškai nemokantiems lietuvių kilmės skaitytojams ir kitataučiams, kuriuos norime supažindinti su lietuvių kultūra, praeitimi, dabartimi ir galbūt ateitimi. Žurnalas daro gerą įspūdį, ypač šis numeris – pirmasis buvo tarytum savojo kelio ieškojimas, bet, reikia tikėtis, kad tolimesnieji numeriai prilygs bent šiam, antrajam. Rašoma apie senovės didikų šeimias Lietuvoje, Aušros Vartus, lietuviškas Kalėdų ir Kūčių papročius; įdomus straipsnis ir „Kodėl mes vieni kitų negalime suprasti, nors visi kalbame lietuviškai“. Žurnalas 40 psl., gausiai iliustruotas, vieno numerio kaina 4.50 dol. Adresas: Baltech Publishing, P.O. Box 225, Lemont, IL 60439-0225.

x **„Naujasis židyns/Aidai“**, 1994 m. lapkritis, Nr. 11. Vyr. redaktorius – Petras Kimbrys, administratorius – Saulius Drazdaukas. Leidžia „Aidų“ leidykla, Universiteto 4, 2001 Vilnius.

Tai religijos ir kultūros žurnalas, rašantis istorinėmis, moralinėmis bei dvasinėmis temomis; nagrinėjantis žmogaus egzistencijos problemas; dailininkų bei rašytojų kūrybą.

x **„Trimitas“**, 1994 m., Nr. 12. Leidžia Lietuvos Šaulių sąjunga. Redaktorius Pranas Abelkis. Adresas: Laisvės alėja 34, 3000 Kaunas, Lietuva. Tai mėnesinis žurnalas, nušviečiantis Lietuvos šaulių rūpesčius, problemas, džiaugsmus. Šiame numeryje dėmesį patraukia puikiame popieriuje atspausdinti pasikalbėjimai su Lietuvos Šaulių sąjungos Centro valdybos nariais. Reportažas iliustruotas puikiomis nuotraukomis, gaila, kad ne visas žurnalas.

x **„Muzikos žinios“**, 1994 m., Nr. 245. Leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių muzikos sąjunga. Redaguoja Kazys Skaisgiris ir Stasys Sližys. Administratorius Antanas Giedraitis, 7310 S. California Ave., Chicago IL, 60629.

Šiame numeryje rasime aprašymų iš Pasaulio lietuvių dainų šventės Lietuvoje, sužinosime apie lietuvių kompozitorius – emigrantų gyvenimą, apie garso įrašų istoriją, Lietuvos Muzikos akademijos Vargonų katedrą ir daug kitų dalykų, idomių ne tik muzikams.

x **„Lithuanian Heritage“**, 1994, November-December, nr. 2. Leidžia Baltech Publishing, vyriausias redaktorius Val Ramonis su visu būriu padėjėjų. Administratorė Aldona Reimeika. Dvimėnesinis, gausiai iliustruotas žurnalas anglų kalba (šis yra tik antrasis jo numeris), tinkantis ir lietuviškai nemokantiems lietuvių kilmės skaitytojams ir kitataučiams, kuriuos norime supažindinti su lietuvių kultūra, praeitimi, dabartimi ir galbūt ateitimi. Žurnalas daro gerą įspūdį, ypač šis numeris – pirmasis buvo tarytum savojo kelio ieškojimas, bet, reikia tikėtis, kad tolimesnieji numeriai prilygs bent šiam, antrajam. Rašoma apie senovės didikų šeimias Lietuvoje, Aušros Vartus, lietuviškas Kalėdų ir Kūčių papročius; įdomus straipsnis ir „Kodėl mes vieni kitų negalime suprasti, nors visi kalbame lietuviškai“. Žurnalas 40 psl., gausiai iliustruotas, vieno numerio kaina 4.50 dol. Adresas: Baltech Publishing, P.O. Box 225, Lemont, IL 60439-0225.

x **„Naujasis židyns/Aidai“**, 1994 m. lapkritis, Nr. 11. Vyr. redaktorius – Petras Kimbrys, administratorius – Saulius Drazdaukas. Leidžia „Aidų“ leidykla, Universiteto 4, 2001 Vilnius.

Tai religijos ir kultūros žurnalas, rašantis istorinėmis, moralinėmis bei dvasinėmis temomis; nagrinėjantis žmogaus egzistencijos problemas; dailininkų bei rašytojų kūrybą.

x **„Trimitas“**, 1994 m., Nr. 12. Leidžia Lietuvos Šaulių sąjunga. Redaktorius Pranas Abelkis. Adresas: Laisvės alėja 34, 3000 Kaunas, Lietuva. Tai mėnesinis žurnalas, nušviečiantis Lietuvos šaulių rūpesčius, problemas, džiaugsmus. Šiame numeryje dėmesį patraukia puikiame popieriuje atspausdinti pasikalbėjimai su Lietuvos Šaulių sąjungos Centro valdybos nariais. Reportažas iliustruotas puikiomis nuotraukomis, gaila, kad ne visas žurnalas.

x **„Muzikos žinios“**, 1994 m., Nr. 245. Leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių muzikos sąjunga. Redaguoja Kazys Skaisgiris ir Stasys Sližys. Administratorius Antanas Giedraitis, 7310 S. California Ave., Chicago IL, 60629.

Šiame numeryje rasime aprašymų iš Pasaulio lietuvių dainų šventės Lietuvoje, sužinosime apie lietuvių kompozitorius – emigrantų gyvenimą, apie garso įrašų istoriją, Lietuvos Muzikos akademijos Vargonų katedrą ir daug kitų dalykų, idomių ne tik muzikams.

Auka „Draugo“ paramos fondui— yra lietuvių laidas ateities kartoms.

DRAUGAS FOUNDATION
4545 W. 63rd St., Chicago, IL, 60629

Aukos yra nurašomos nuo Federalinių mokesčių.